

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2021

ವೆಲ - ₹ 10.00

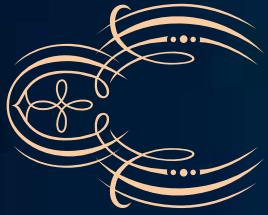
ನಾಯಬಬಾ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮಾಸಪತ್ರಿಕ

ಸಂಪುಟಿ: 39 ಸಂಚಿಕ: 06

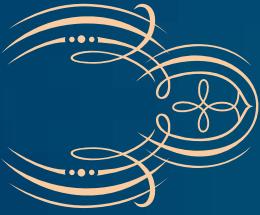

ಪುಜ್ಯಾತ್ಮೀ ಆಚಾರ್ಯ ಎಕ್ಕಿರಾಲ ಭರದ್ವಾಜ ಮಹಾರಾಜ ಗಾಲ ಜನ್ಮಾಯಿಸಿದ ಮಹಾಶ್ವರಮು
ಅಕ್ಟೋಬರ್ 30, 2021

మంగళ హరతి

మంగళమిదె మంగమ్మ తల్లికి!

అరుదెంచిన అరవిందాక్షికి
భరద్వాజ భగవానుని సతికి
మంగళమిదె మంగమ్మ తల్లికి
మంగళమిదె మా కల్పవల్లికి

1. కరుణా పృథివీ కన్నల చిందెడు
కనకపు కాంతుల వెలుగులతో
మందస్మిత వదనారవిందమున
విలసిల్లెడు సారీయగములతో ॥అరుదెం॥
2. లలిత చలిత సుమనోహర రూపమై
వ్యధిత హృదయ రంజిత సుస్వరమై
ముటిత ప్రపుల్లిత సందన సుమమై
కల్పలిత జగతికి ఒక వరమై ॥అరుదెం॥

తాత్పర్యము:

కమలముల వంటి కన్నలు కలిగి భక్తుల పాలిటి కల్పవల్లికమై వచ్చిన శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల సతీమణి అయిన మాత అలివేలు మంగమ్మ తల్లికి మంగళమగును గాక!

1. కారుణ్యపు బంగరు కాంతులు చిందే కన్నలతో, చక్కని చిరునవ్యులు చిందించే ముఖారవిందముతో విచ్ఛేసిన మాత అలివేలు మంగమ్మ తల్లికి మంగళమగును గాక!
2. బాధాతప్త హృదయాలను ఓదార్థి ఆనందింపజేసే మధుర గానము లాగా, వ్యధలతో తపిస్తూ వుండే మానవాళితో నిండిన యి జగత్తును ఆహోద పరుస్తాన్న నందనవనములోని నిండార విరబూసిన పుష్పము లాగా - సుతారముగా కబిలే లావణ్యముతో వచ్చిన మాత అలివేలు మంగమ్మ తల్లికి మంగళమగును గాక!

నోయి లిల్టేన్ ఎండుకు

ఎన్నుకున్నారు ?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

గత శతాబ్దింలోని మధ్య ప్రాంతంలో శ్రీ సాయినాథుడుగా ప్రసిద్ధి చెంబిన సాయిబాబా మొదటిసాయిగా శిలాంగి రామ పలిసర ప్రాంతాలలో ప్రకటమయ్యారు. ఆ ప్రక్క రామాలకు తరచుగా విచ్చేస్తున్న బాబా శిలాంగి తమ స్థిర నివాసంగా ఎన్నుకున్నారు. ఆ రామము, మరి మూడు

యితర ర్మామూలు తమకు వారి 'యజమాని' ('మాలిక్') అంటే భగవంతుడు లేక గురువు) ప్రసాదించారని ఆయన తరచుగా చెప్పేవారు. ఆ రామం (శిలాంగి) అనాచిగా తన ప్రజల నివాసమని, అభి తన అత్తగాలల్లు అని (సాసర్ వాడా) ఆయనే అంటుండేవారు. అక్కడ వెనుకటి కాలంలో తమవారంతా

సాయంబారా

ఆధ్యాత్మిక ప్రైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుద్ధి:39

అక్టోబర్-2021

సంచిక:06

ఆరంభంలో పూజ్యతే అమృగాలి జన్మించిన మహాత్మవము (1-10-2021), మధ్యలో పూజ్యతే సాయినాథుని ఆరాధనా మహాత్మవమైన విజయదశమి (15-10-2021), చివరిలో పూజ్యతే మాస్టరుగాలి జన్మించిన మహాత్మవము (30-10-2021) ఉన్న ఈ అక్టోబర్ నెలలో శ్రీ సాయిమాస్టర్ భక్త జనులకు చక్కని స్ఫురణ జలగేలా ఉపయోగపడే ప్రత్యేక సంచిక!!

విషయ సూచిక

01.	సాయి శిలిడీనే ఎందుకు ఎన్నుకున్నారు?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ 03
02.	కృతజ్ఞత ఎందుకు తెలుపుకోవాలి?	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ 06
03.	మాత్ర చరిణ స్నాని	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి 10
04.	సిత్య సనాతనా! ధర్మస్వరూపా!! సాయినాథ దేవా!!!	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ 18
05.	ధర్మమార్త	శ్రీమతి శ్రీదేవి 21
06.	ఆచార్యుని అధ్యాత లీలలు	వెంకట కృష్ణ మోహన్ ; శ్రీ రాజులాల్ 26

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org

ఛీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ అర్.ఎస్. శిథర్, పిపెచ్. డి

చండా వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చండా	:	రూ. 100-00

ఆ ప్రదేశంలోనే నివసించేవారని ఆయన కొన్ని సందర్భాలలో భక్తులతో చెబుతుండేవారు. ఆయనకి ప్రీతిపాత్రమైన ఆ గ్రామానికి ఎప్పుడు ఎక్కడ నుంచి వచ్చారో నిశ్చయంగా చెప్పలేము. ఆ విషయమై వేర్చేరు సందర్భాలలో ఆయనెన్నో కథలు చెప్పారు.

ఈక్కుప్పుడు తామెక్కరుగానే అక్కడకు వచ్చామని చెప్పేవారు. వేరు సమయాలలో మరింకెందరుతోనో కలసి తమ భక్తులను తలంపు చేయడానికి వచ్చామని చెప్పారు. మరికొన్నిసార్లు తమ గురుదేవులను సేవించడానికి వచ్చామనేవారు. ఇలా ఆయన తరచుగా చెప్పేవాటిలో ఒక వృత్తాంతమున్నది. ఆయన రెండు శతాబ్దాల తర్వాత తిలిగి మరలా అవటికి వచ్చి స్థిరమిచ్చాడని చేస్తున్నామనీ, అంతకుపూర్వం గూడ ఎన్నోసార్లు అక్కడ నివసించామని గూడ చెప్పేవారు. వారి జన్మస్థలము వేరిం చోటు వున్నదని, అక్కడ వారి వంశస్థలకు ఆసిపాస్తులు గూడ వుండేవని, అక్కడే తమ బాల్యం గడిపామని, పిత్రుల్లితమైన తమ ఆస్తి వేరిం చోటు వున్నదని చెబుతుండేవారు. అప్పటి భక్తులు వారి పూర్ణీకుల గూళ్లు, స్వస్థానం గులించి గాని ఏమి విచారించి కనుకోలేదు. తమ స్వస్థానంలో వేర్చేరు కళలు, వృత్తులలో ఆలిటేసి వారెందరిం వున్నారని, వారందరూ దయాహృదయులు,

మరియు భక్తులు అని బాబు చెప్పేవారు. వారి సిలిసంపదలు అభ్యర్థియమైనవనీ, అన్ని రంగాలలోనూ వారు సాటిలేని వారసీ బాబు చెప్పేవారు. స్థానిక ప్రజలపై వారికి గల మక్కల, మరియు సీంగావ్, రూయిం, రహటా, పింపల్ గావ్, కోపర్టావ్ మొదలైన పలసరాల గ్రామాలను గూళ్లు, వాటి ప్రాముఖ్యత గూళ్లు తరచుగా ప్రస్తావిస్తుండేవారు. కీటిని బట్టి ఆ ప్రాంతమంతా ఎంతోమంచి మహానీయుల నివాసం వలన పరమ పవిత్రమైనదని తెలుస్తున్నది.

ఈక్కుప్పుడు తమ పూర్ణీకులు శిలిడీలో నివసించారని అందుకే తామచటికి మరలా వచ్చి నివసిస్తున్నామనిగూడ ఆయన ఆనేవారు. ఉజ్జ్వలమైన సిలిసంపదలతో విలసిల్లిన ఒక నగరము ఆ ప్రాంతంలో వుండేదని వారి మాటలవలన తెలుస్తుంది. తర్వాత కాలంలో కేవలమొక కుర్రామంగా మిగిలిన శిలిడీ ప్రాంతం వారి నివాసముతో మరలా తిలిగి అంతటి మహాస్తుతమైన నగరంగా రూపొందగలదని తోస్తుంది. ఇటీవల కాలం వరకూ ఎవరూ పట్టించుకోని, ఏమి పండని గ్రామ ప్రాంతంగా ఉన్నది ఒకనాడు నమ్మశక్కం కానంతటి ఒక గొప్పకోటగా ఉండేదని, దానికి చుట్టూరా మనోహరమైన తోపులూ, ఫలవృక్షాలూ వుండేవనీ, వారి ప్రసంగాల వలన తెలుస్తుంది. ఆ పట్టణ బీధులెంతో విశాలంగా వుండేవట. వాటి కిరువైపులా ఎంతో సంపన్నులు, మహాభక్తులు అయిన మార్పాడి వ్యాపారులు నివసించేవారట.

అంటే ఒకనాడు తమ పెద్దలకు నివాసమైనందు వల్లనే సాయి అంత తరచుగా విచ్చేస్తున్న శిలిడీనే మరలా తమ సంస్థానంగా చేసుకున్నారట. ఆయనను దల్చించవచ్చే యాత్రికుల సంఖ్య నానాటికీ పెరుగుతున్నది. తత్తులితంగా ఆ గ్రామంలో వసతులు గూడా నానాటికీ పెరుగుతున్నాయి. ఈ మధ్యకాలంలో ఆ ప్రాంతంలో త్వించబడిన కండకాల వలన ఆ ప్రాంతం సస్యశాఖలమయింది. వెనుక శీలిభి అను పేరు గల ఈ గ్రామం భక్తులకు మరో పండిటిపురం అవుతోంది. సాయినాథుడు మరలా మరీక రమావరుడయ్యాడు. అందుకే “శిలిడీ మాయే పండరపురా, సాయిబాబా రమావరా” అని కీర్తించాడు, భక్తుడు గణపతి రాపు సహస్రబుద్ధే ఉరఫ్ దాసగణ. ●

కృతజ్ఞ ఎందుకు అయిపుకోవాలి ?

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

‘కృతజ్ఞత’ ఎందుకు తెలుపుకోవాలి? అన్న విషయం గూర్చి ఇంతకుముందు క్లప్పంగా చెప్పుకున్నాము. ఇప్పుడు పట్ల గూర్చి, ప్రకృతి పట్ల, ఇతర జీవుల పట్ల, ఇతర మానవుల పట్ల ‘కృతజ్ఞత’ ఎందుకు కలిగివుండాలన్న విషయం

గూర్చి ఇంతకుముందు క్లప్పంగా చెప్పుకున్నాము. ఇప్పుడు మరికొంచెం చెప్పుకుండాము.

‘కృతజ్ఞత’ అనేది మానవ జీవితంలో అతిముఖ్యమైన

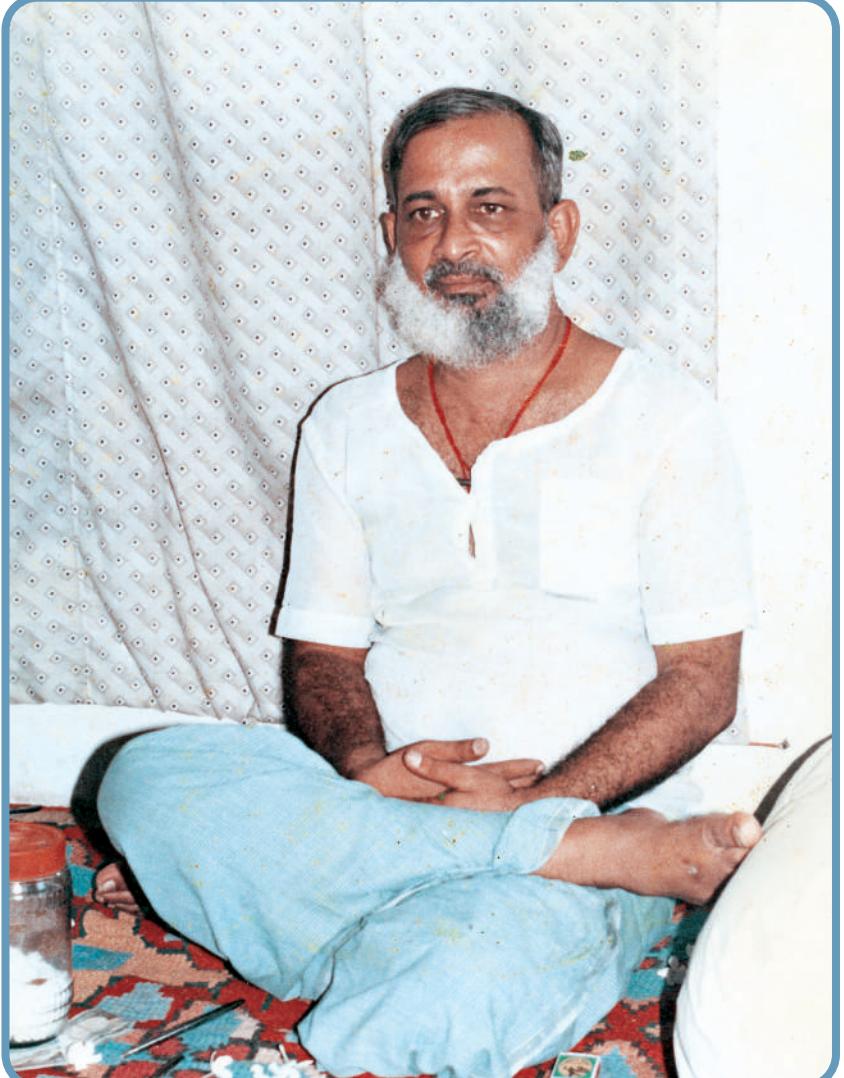
అంశమన్నబి నిజమే. కానీ భగవంతుడు మనకంచిన విశాల ప్రకృతి, ఇతర జీవులు, వాటన్నింటి రూపంలోనూ మనపై ఆయన కులపించే కరుణ మనకు అవగతం కావాలంటే వాటన్నింటినీ గుర్తించే మేధాశక్తి, చక్కటి నిర్మాణమూర్గల శలీరమెకటి వుండాలి. అట్టిబి ప్రసాదించిన కూడా వారేగదా! అట్టి శలీరమే లేకపోతే మనమేమి చేయలేము.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలలా అంటారు: “అసలు మన శలీరాన్ని గురించి ఆలోచిస్తే చాలు. అట్టి అద్భుతమైన శలీరాన్ని సృష్టించిన భగవంతుని పట్ల భక్తి కలుగక మానదు. దానిని ప్రసాదించిన ఆయనకు కృతజ్ఞత చెప్పుకుండా వుండలేము”.

ఆలోచిస్తే నిజంగా ఈ శలీరనిర్మాణమెంత చిత్తమైనది!! మెదడు, వెన్నుపూస, గుండె, శ్వాసకోశము, మూత్రపిండములు, జీర్ణకోశము, చిన్న, పెద్ద ప్రేగులు, మల మూత్రాశయములు, చేతులు, కాళ్ళ, నోరు, ముక్క చెపులు, ఎముకలు, కండరములు, నరములు - ఇవన్నీ ఎంత పాంచికగా ఈ శలీరంలో అమర్యబడివున్నాయి!!

మనం ఆహారం తీసుకోవాలంటే దానిని నోటికి అంచించడానికి చేతులు; తీసుకున్నదానిని నమలి లోపలకు పంపడానికి నోరు, నమలడానికి అవసరమైన దంతాలు, నాలుక, లోపలకు వెళ్ళిన తర్వాత పచనం చేయడానికి జీర్ణకోశము, దానిని అలిగించి శలీరభాగాలకు పంపే చిన్న ప్రేగులు, వ్యధి పదార్థాలను బయటకు పంపే పెద్ద ప్రేగులు, మలమూత్రాశయములు - ఇవన్నీ ఒక విభాగమైతే... -

గాలి పీల్చడానికి ముక్క, దాని ద్వారా వేళ్ళ వాయువును స్వీకరించి, ప్రాణ చలనానికి అవసరమైన వాయువును

స్వీకరించి, అవసరమైన వాయువును బయటకు పంపించే శ్వాసకోశములు - మరొక విభాగము.

శలీరంలోని రక్తాన్ని శుభ్రపరచే గుండె - దానిని శలీరమంతటికి పంపిస్తూ అపలశుభ్ర రక్తాన్ని మళ్ళీ గుండెకు చేర్చే రక్తాశములు - ఇంకొక విభాగము.

గుండె, శ్వాసకోశములు - మనిషి మరణించేదాకా క్షణం గూడ విరామం లేకుండా శ్రమించడం ఎంత అద్భుతమైన విషయము!

ఇవిగాక, దేనినైనా చూడగలగడానికి కాళ్ళ, వినగలగడానికి చెపులు, ఏపనినైనా చేయగలగడానికి కాళ్ళ చేతులు - మరొక విభాగము.

ఇవన్నీ సక్రమంగా కదలడానికి అవసరమైన ఎముకలు, కండరములు, కీళ్ళ, కణసముదాయము - మరొక విభాగము.

ఇటీగాక అద్భుతమైన పునరుత్పత్తి వ్యవస్థ -

ఫీటిలో ఏ ఒక్కదానిలో చిన్న సమస్య వచ్చినా శలీర పరిస్థితి అస్త్రవ్యవస్థమే!

అంతేగాక, శలీరంలో దేనినైనా మనము బయటకు తీయగలిగితే తిలిగి దానిని శలీరంలో అలా కూర్చులేము. ఇది యింకా అద్భుతమైన విషయం .

సోయిబాబా మాసపత్రిక

ఉదాహరణకు అప్పుడే పుట్టిన జిడ్డను వెంటనే తల్లి గర్జంలో అలా పాంబికగా వుంచాలంటే సాధ్యం కాదనిపిస్తుంది. అలాగే చిన్న ప్రేపులను బయటకు తీస్తే మళ్ళీ అలాగే పెట్టడం మన వల్లగాదు. అలాగే ఒకడు చాలా ఎక్కువ ఆహారం తీసుకునేవాడు వున్నాడనుకుండాము. వాడు రెండు కిలోల అన్నం తిన్నప్పటికీ అతని పాట్ పెద్దబి కాదు. మామూలుగానే వుంటుంది. మరి అంత అన్నం శలీరంలో ఎలా యిమిడింది? విచిత్రమేమంటే ఇవేషి ఒకదానికొకటి అడ్డురాకుండా సర్దుకుపోతూ ఒబిగి ఒబిగి తమ పనులు సక్రమంగా చేసుకుపోతుంటాయి. కానీ ఈ శలీరం గల మానవునికి మాత్రమే ప్రకృతితోగానీ మనవంటి శలీరాలేగల పాటి మానవులతో గానీ సర్దుకుపోవడం ఎంత కష్టమో!

ఇవన్నీ ఒక ఎత్తెత్తే బీటన్నింటికీ సలయైన సమయంలో సంకేతాలు అంబిస్త్రా సక్రమంగా పనిచేయించే అతి ముఖ్యమైన పరికరం మెదడు. ఈ మెదడు సలగ్గా పనిచేయకపోతే ఏమీలేనట్టే! దానిలో ఏమాత్రం తేడా పచ్చినా కొన్ని విషయాలు గ్రహించలేకపోవడము, చేయలేక పోవడము, పిచ్చివారుగా మారడము - ఇలాంటివన్నీ జరుగుతాయి. మెదడు పూర్తిగా దెబ్బతింటే మిగతా

అవయవాలు పనిచేసే స్థితిలో వున్న మనిషి ప్రాణమున్న శవమే. అయితే బాహ్యక్రియలకు అది ప్రాణమున్న శవమే అయినప్పటికీ ప్రాణం వున్నంతవరకూ ‘నేను’ అనే ప్రజ్ఞ వుంటుంది. ఆ ప్రాణంపోతే ఎటువంటి స్పందనలూ ఆ శలీరానికి పుండపు. ఇంతకూ ఈ ‘నేను’ అనే ప్రజ్ఞ ఏబిటి? అది ఎలా పనిచేస్తుంది? ప్రాణంపోయాక ఎక్కడికి పోతుంది? అసలు ప్రాణమంటే అదేనా? భిన్నంతటినీ నడిపించే శక్తి ఏదైనా వున్నదా? బీటన్నింటినీ ఆలోచించే శక్తి, ఓర్పు మనకు పుండపు.

అయితే యటువంటి ప్రశ్నలే ఉద్ధవించినవారు కొందరు వాటిని గులించి తీవ్రంగా ఆలోచించారు. సమాధానం దొఱకేదాకా ఆలోచించి భిన్నంతటినీ నడిపించే శక్తి ఒకటి పున్నదని, అదే సృష్టికంతటికీ మూలమైన శక్తి అని, దానినే భగవంతుడంటారనీ తెలుసుకున్నారు. అలా ఆలోచనలతో మధించి ఈ సత్యాన్ని దర్శించినవారు పూజ్యలే మాస్టరుగారు.

ఇక్కడ ఒక విషయం గమనించాలి. ఇవన్నీ ఆలోచించే మనస్సు, వివేచించే బుద్ధి మానవులకు మాత్రమే వున్నది. ఈ మనస్సు ఎంతించే చిత్రమైనది. ఏదైనా చేయగల శక్తిగలజి కనుక దానిని బుద్ధి ద్వారా, ఆలోచనల ద్వారా ఎలా

ఉపయోగించుకుంటే అలా మనలను నడిపిస్తుంది. దురూలోచనల ద్వారా దుష్టర్థలను చేయించి, మనలను అధఃపాతాళానికి అణగదొక్కగలదు. సత్యంకల్పాల ద్వారా సత్యర్థలు ఆచలింపజేసి ఉర్దూలోకాలకు తీసుకువెళ్గగలదు. పీటన్నింటిసి ఖించి సర్వానికి మూలమైన పరమాత్మ తత్త్వానికి చేర్చగలదు. మనిషిని మనీషిగా, భగవంతునిగా తీర్చిబిద్దగలదు.

మరి ఇంతటి అధ్యుతమైన మన శరీరాన్ని స్పృష్టించిన శక్తి ఎంతటి విశిష్టమైనది? అలాగాక భగవంతుడే అనుకుంటే అతడెంత మహాన్నతమైన, విశిష్టమైనవాడు! అందుకే ఈ రహస్యాన్ని లేక విచిత్రాన్ని గూర్చి తెలుసుకోవాలని తపస్సు చేసిన వారికి కలిగిన అనుభూతి - భక్తి,

ఇలా ఆలోచిస్తే మనకూ ఆ శక్తి పట్ల, భగవంతుని పట్ల ఆశ్చర్యము, ఆనందమూ కలుగక మానవు. అదే భక్తి, అదే ప్రేమ.

“ఆశ్చర్యము, ఆనందమూ మేళవించేదే భక్తి” అని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెబుతారు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు యింకా యిలా అంటారు: “మానవజన్మ అతి దుర్దభమైనది. ఈ శరీరం లేనిదే జన్మలేదు. కనుక ఈ శరీరాన్ని చక్కగా వినియోగించుకోవాలి. “మానవ జన్మకు వచ్చిందెందుకు? పిడకలు ఏరుకోవడానికా?” అని బాబా చెప్పినట్లు దీనిని దుర్యినియోగం చేసుకుంటే పిడకలేరుకున్నట్టే అవుతుంది” అని.

దేనినైనా అనలు ఉపయోగించకపోయినా, లేక సరిగా ఉపయోగించకపోయినా పాడవడం తథ్యం. అలాగే మన శరీరాన్ని సరిగా ఉపయోగించకపోతే అది సరిగా పనిచేయదు. అందుకని ఈ శరీరాన్ని సక్రమంగా వినియోగించుకోవాలి. ఆహార, విహారాలలో జాగ్రత్త వహించాలి. పరిశుభ్రమైన గాలి, పరిసరాల పరిశుభ్రత, శరీర పరిశుభ్రత పాటించాలి. సమయానికి తగినంత నిద్రపోవాలి. అన్నింటిసి ఖించి సత్యవర్తన కలిగివుండాలి.

ఆలోచిస్తే ఇంతటి ప్రాముఖ్యతగల ఈ శరీరాన్ని మనము ఎంతగా దుర్యినియోగం చేసుకుంటున్నామో అర్థమవుతుంది.

అతి దుర్దభమైన మానవజన్మకు ఆధారమైన ఈ శరీరాన్ని ఎలా జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవాలో, ఏ జీవికి లేని వివేచించగల మనస్సుతో ఎలా ఆలోచించి శాంతిని పొందాలో పెద్దలు తపస్సుతో తెలుసుకుని అనేక శాస్త్రాల

ద్వారా మనకు తెలియపరచారు.

ఇవన్నీ ఆచలించాలంటే మనస్సును సింఘైన విధంగా ఆలోచింపజేయాలి. అందుకు వివేచనగల బుట్టి చెప్పినట్లు మనస్సు ప్రవర్తించేలా చేయాలి. అట్టి వివేచన కలగాలంటే సత్యాంగత్యము, సద్గురు సేవ చేయాలి. సద్గురు భోధలనాధారంగా చేసుకుని సత్యాంగత్యముతో సద్గుర్భితో ఆలోచించి, సచ్చింతన చేస్తే మనం కోరుకునే శాంతి, తృప్తి లభస్తాయి. అప్పుడు పరిస్థితులు ఎలా వున్న మనస్సు చలించదు.

ఇవన్నీ జరగాలంటే శరీరమనే అతి ముఖ్యమైన పరికరం కావాలి. మరి ఇంతటి అధ్యుతమైన శరీరాన్ని మనకు ప్రసాదించిన ఆ భగవంతునికి మొదటగా కృతజ్ఞత చెప్పుకోవాలి. అయితే భగవంతుడు శరీరాన్ని, అనంత శక్తిగల మనస్సునూ యిఖ్యానపుటీకీ, సరియైన మార్గాన నడిపించగల సద్గురువు లేనిదే మనము సింఘైన మార్గాన పయనించలేదు. అలా మనలను చేయిపట్టి నడిపించగల సద్గురువు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు. కారణం ఆయన ఎవ్వరూ చెప్పినంత వివరంగా ప్రతి విషయాన్ని ఎలా వివేకంతో ఆలోచించి ఆచలించాలో తెలియజెప్పారు. అందుకని ఆయనకు కృతజ్ఞత చెప్పుకోవడము మన కనీస కర్తవ్యము. అయితే ఆయనకు కృతజ్ఞత చెప్పుకోవడమేలా? మళ్ళీ మొదటికి వచ్చాము.

ఎలాగంటే.. పైన చెప్పుకున్న విధంగా ప్రవర్తిస్తూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పిన వాటిని, ఆచలించి చూపిన వాటినీ స్పురించుకుంటూ పుంటే అనందము, ఆశ్చర్యము కలిగి ఆయనయందు భక్తి, ప్రేమ కలుగుతాయి. అప్పుడు ఆయనపట్ల కృతజ్ఞతాభావం కలుగుతుంది. అట్టి భావం మనలో కలిగినపుడు ఆయన మనకు ప్రసాదించినదానికి మనమేమి సమర్పించుకుంటే బుణం తీరుతుంది? అన్న భావన కలుగకమానదు. కనుక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి కృతజ్ఞతగా ‘కృతజ్ఞతా మహాతోత్పము’ జరుపుకోవలసిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా వున్నది. అది మన కనీస కర్తవ్యము. లేకపోతే ఆయనను ఆశ్రయించిన మనమందరమూ కృతములమే అవుతాము. కనుక మనకు సద్గుర్భితీనీ, వివేకాన్ని ప్రసాదించి సన్మార్గాన నడిపించే సద్గురువైన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా ‘కృతజ్ఞతా మహాతోత్పము’ జరుపుకుండాము. ●

మాత్ర చరణ సన్మాని

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

ఎధనిక యుగంలో మహోత్సమావేశ కలిసి సమర్థ సద్గురువైన శ్రీ సాయినాథుని ఆద్వర్యంలో చేసినటువంటి వివాహమే పూజ్యుల్లే అమృగాలి, పూజ్యుల్లే మాస్టరుగార్ల కళ్యాణం. ఉద్దండులైన మహోత్సమావేశ కలిసి జరిపించిన ఈ కళ్యాణం లోక కళ్యాణమే!

పూజ్యుల్లే భరద్వాజ మాస్టరుగారు తమ సద్గురువైన శ్రీ సాయినాథుడు సూచించిన అర్థాంగిని పాంచిన

ధర్మవిరహముడు. పూజ్యుల్లే అమృగారు తమ సేవతోను, సాధనతోను సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథుని మెప్పించి, ఆయన సూచించిన పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారుని ఆత్మజ్ఞానియైన భర్తగా పాంచిన ధర్మస్వరూపము. వారి గృహస్థజీవనం శ్రీ సాయినాథుని అవతారకార్యానికి సారథ్యం వహించి ఆ సద్గురు తత్వాన్ని, బోధలను, లీలలను దశబిశలా వ్యాపింపజేస్తున్నారు.

సౌయమభాబా మంసపత్రిక

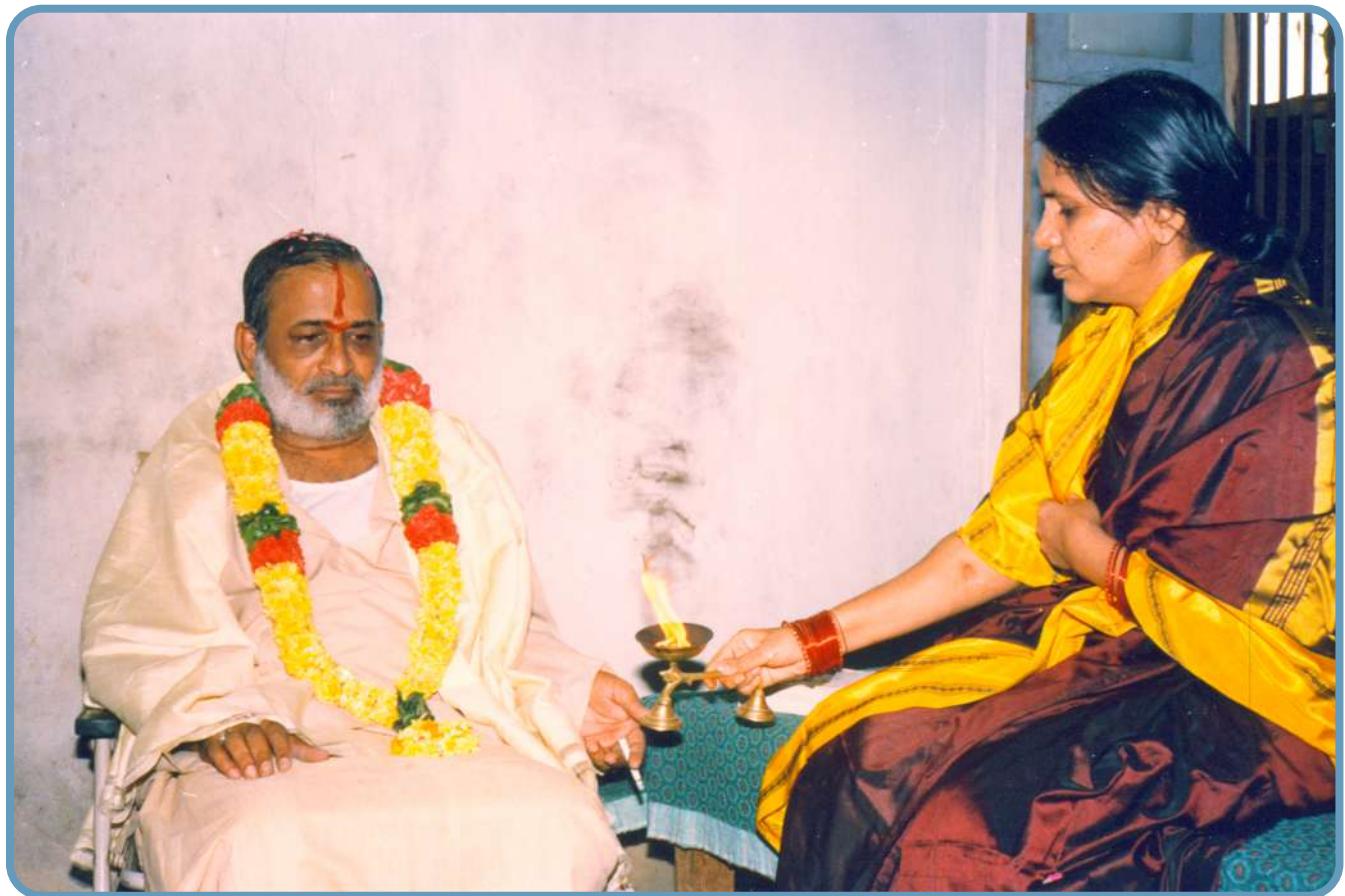
పూజ్యులే మాస్టరుగాల జీవితం గులించి, బోధల గులించి, లీలల గులించి, మనకు కొంతవరకు తెలుసు. పూజ్యులే అమృగాల జయంతి సందర్భంగా ఆమె జీవితాన్ని గులించి స్నేహితులంచుకుండాము.

అత్యంత భక్తి ప్రపత్తులు, వైరాగ్యము, దానధర్మాలు, కలిగిన ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక కుటుంబంలో జన్మించిన పూజ్యులే అమృగారు తీవ్రమైన భక్తితో జిల్లేళ్ళమూడి అమృ నేవకు యుక్తవయస్సులోనే అంకితమయ్యారు. తను, మను, ప్రాణాలను లెక్కచేయక, నిద్రాహారాలు మాని, సంపూర్ణ శరణాగతితోనూ, అత్యంత భక్తిర్థద్వలతోనూ, ఎన్నో సంవత్సరాలపాటు నిరంతరసేవలో నిమగ్నమై పాశయారు. తండ్రి మరణించినప్పుడు తప్ప ఆన్ని సంవత్సరాలలోనూ ఒకసాఱ కూడా ఇంటికి రాలేదు. ఆహారం సలిగా లేకపోవడం వలన, తీవ్రమైన శారీరక శ్రమ చేయడం వలన, భలింపరాని అనారోగ్యంతో చిక్కి శల్యమైన ఆమెను ఇంటికి పంపించారు ఆశ్రమం వారు.

ఆ కమంలో సమర్థసద్గురువైన శ్రీ సాయినాథుని బోధల ప్రభావంవలన ఆ సద్గురుమూర్తి శరణాగతి చెంబి ఆయన

నేవలో మునిగిపోయారు. తమ సాధనను తీవ్రతరం చేశారు. పారాయణ, జపము, ధ్యానము, హోరతులు, సత్యంగము చేస్తూ గడిపేవారు. ఆమెకు సమర్థ సద్గురు సాయినాథుడు దర్శనమిచ్చి, ఆమె సంపూర్ణ బాధ్యతను స్నేకలించి, అస్త్రామే నడిపిస్తామని, చూస్తూ వుండమని అభయమిచ్చి ఆత్మజ్ఞాని, తన ప్రియశిష్యుడు అయిన పూజ్యులే భరద్వాజ మాస్టరుగాలిని భర్తగా అనురూపించారు. వివాహసంంతరం పూజ్యులే మాస్టరుగాలిని, బాబాను నిరంతరం స్నేహితులంచడం, నేవించడం, అనుసరించడమే తమ జీవిత కార్యక్రమంగా నిర్ణయించుకొని టీక్ష్ణతో తమ చివలి క్షణం వరకు నిర్విల్స్తానే వున్నారామె.

పూజ్యులే మాస్టరుగారు సశరీరులుగా వున్నంతకాలం సమర్థ సద్గురువైన ఆయనకు పతివ్రతగా సర్వసమర్పణ చేసుకుని ఆయన అర్థాంగిగా ఆయన అవసరాలను ఎంతో శర్ధగా నిర్విల్స్తంచేవారు. ఆయన సూచించిన తీవ్రమైన సాధనలను పట్టుదలతో పూర్తి చేసి ఆయనను మెప్పించారు. ఆప్యుడు తమ కర్మను ఈ జన్మలోనే అనుభవించి మరుజన్మ లేకుండా చేసుకోదలవానని పూజ్యులే మాస్టరుగాలిని కోరారు.

ఆయన అనుజ్ఞతో ఆ నిర్ణయానికి కట్టుబడిపోయారామే! తత్తులితంగా తీవ్రమైన అనారోగ్యం ఆమె శలీరాన్ని ఆవలించింది. సతరీరంగా వున్నంతకాలం భయంకరమైన కీళ్ళవ్యాధి ఆమెను పీడిస్తూనే వున్నది. బివరకు నడవలేని స్థితిలో ఆమె దశాబ్దాలపాటు మంచానికే పలిమతమవువలసి వచ్చింది. భరించలేని శాలీరక బాధలు పీడిస్తున్నప్పటికీ ఒక్కసాలి కూడా వాటిని తొలగించమని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిని గాని, బాబాను గానీ ఆమె ప్రార్థించలేదు. అటువంటి పరిస్థితులలోనే, మేము చిన్నపిల్లలుగా వున్నప్పుడే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందారు. అయినా ఆమె చలించలేదు. వాలని ఏమీ అడగనవసరం లేదని, వారు తమకు ఏది శేయస్వరమో అదే జరగనిస్తారనీ ఆమెకు స్వప్షంగా తెలుసు. అదే అచంచల విశ్వాసము, నిష్ట, సబూర్!

అంతటి అనారోగ్యం ఆమెను బాధిస్తున్నప్పటికీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారికి అన్ని సేవలూ తామే స్వయంగా చేసేవారు. ఆయనకు కాఫీ కలపడం, భోజనం వడ్డించడం, ఆయన వస్తూలను, వస్తువులను సంరక్షించడం - అన్నీ స్వయంగా

చేసేవారు. సాయిసేవలో ఆయనకు ఎటువంటి అశాకర్యము కలుగకుండా గృహానిర్వహణ, అతిథి అభ్యాగతుల ఆదరణ, ఇంటికి వచ్చే భక్తుల అవసరాలు స్వయంగా చూసుకునేవారు. అంతేకాదు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి అవతారకార్యంలో ఆమె ఆయన ఏకైక భాగస్వామి. ఆయన చేసే రచనలన్నీ శుద్ధ ప్రతి (Fair copy) ప్రాయడం, పూపులు దిద్దడం, ఎడిటింగ్ స్వయంగా చేయడం చేసేవారు. అందుకే ఇద్ది రచనలలోనూ ఒకే కైలి కనిపిస్తుంది.

పూజ్యశ్రీ అమృగారు మా తల్లిగా మా ప్రతి విషయాన్ని శుద్ధగా పట్టించుకునేవారు. మా పట్ల వారి ప్రేమ వల్లింపులనలిగానిచి. అంతేకాదు, మా వ్యక్తిత్వాలను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి మార్గంలో నడిచేలా మలచడంలో ఆమెకు ఆమె సాటి. ప్రతి విషయంలోనూ ఏది మంచో, ఏది చెడో, ఏది ఎలా ఆలోచించుకోవాలో చెప్పు మాలో వివేకాన్ని, విచక్షణను, అవగాహననూ పెంచి పరిస్థితులను ధర్మబద్ధంగా మలచుకునేందుకు ప్రోత్సహిస్తారు. జీవితంలో ప్రతి అంశానికి పవిత్రతను, కృతజ్ఞతను, కర్మసిద్ధాంతాన్ని జోడించి

చెప్పి దానిపట్ల ఒక ఉన్నతమైన భావాన్ని, అవగాహనను, ఆచరణయోగ్యమైన విధానాన్ని సూచిస్తారు. మనం ఏది విషయాలను తేలికగా తీసుకోవాలో, ఏది విషయాలలో దృఢంగా వుండాలో నేర్చుతూ ధర్యబద్ధమైన దృక్షాన్ని నేర్చి మనలను మలింత భీరులుగా తయారు చేస్తారు. పూజ్యాలీ అమ్మగాలతో మేము ఎటువంటి దాపలకం లేకుండా ఏ విషయమైనా స్నేహగా చెప్పవచ్చు, దైర్యంగా చల్చించవచ్చు. ఏ ఒక్క విషయాన్ని దాచవలసిన అవసరం నాకెప్పుడూ రాలేదు. ఎవరు మమ్మల్ని అర్థం చేసుకోకున్నా, అమ్మ మాత్రం మమ్మల్ని తప్పకుండా అర్థం చేసుకుంటారని మాత్రం మా ఇద్దలకీ స్పష్టంగా తెలుసు. అందుకే ఆమే మా బలం. మనం చేయదలచుకున్న మంచి పనులలో చేయవలసిన విధానాన్ని తెల్పి, వివేకాన్ని పెంచి, ఉత్సాహాన్ని నింపి ప్రోత్సహించడంలో ఆమెకి ఆమే సాటి!

జ్ఞానమూర్తి అయిన పూజ్యాలీ మాస్టరుగాలి సన్నిధికి ఆర్థులు, అర్థార్థులు, జిజ్ఞాసువులు, ముముక్షువులు అయిన భక్తులు నిరంతరం పన్నునే వుండేవారు. పూజ్యాలీ అమ్మగారు ఆదర్శ గృహిణియై వారందఱ బాగోగులు చూసుకుంటూ అందలనీ ఎంతగానో ఆదలించేవారు. పూజ్యాలీ అమ్మగాల ప్రేమను, ఆదరణను ఒకసారి రుచి చూసినవారు ఎప్పటికీ మరచిపోలేదు. వారు అందలకీ ఎంతో ఆప్సురాలై వాలి కష్టసుఖాలను తమవిగా పంచుకునేవారు. వాలి కష్టాలను విని చలించిపోయి, తాము కూడా వాలి తరఫున బాబాను ప్రార్థించేవారు. ఆహారంలో ఇష్టమైన పదార్థాలను వటిలి మరీ వాలి కోసం పారాయణ చేసేవారు. కనుక ఆహారంలో ఆమెకు ఇష్టమైనవేటి మిగలలేదు! అంతేకాదు. ప్రతివాలనీ పూజ్యాలీ మాస్టరుగాలి సన్నిధిలో సాధ్యమైనంత సమయం గడపమని ప్రోత్సహించి వాలి ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతికై తపించేవారు. ఆమె ప్రేమవలన, ఆదరణవలననే పూజ్యాలీ మాస్టరుగాలి వివాహానంతరం ఎంతో మంది ఆయన సన్నిధిని అనుభవించగలిగారు. అవకాశమున్నప్పుడల్లా ఏమీ సంకోచించకుండా ఎవరైనా మన ఇంటికి రావచ్చు,

ఎన్నాళ్ళైనా ఉండవచ్చు. పూజ్యాలీ మాస్టరుగాలి సన్నిధిని అనుభూతించవచ్చు. అదంతా పూజ్యాలీ అమ్మగాలి ఆదరణవలనే సాధ్యపడింది.

పూజ్యాలీ మాస్టరుగాలిని ఎందరో తమ గురువుగా భావించేవారు. వాలిపట్ల అత్యంత భక్తిశరద్దలతో మెలిగేవారు. వాలికి పూజ్యాలీ అమ్మగారు గురుపత్తి కదా! నిజానికి మరొకరైతే ఆ స్థానంలో ఆహంకలించివుండేవారే! ఆధికారం చెలాయించేవారే! కానీ ఆమెలో ఆటువంటి గుణాలు మచ్చకైనా కనిపించవు. ఆమె ఎవలనీ శాసించేవారు కాదు. ఏ విషయంలోనూ ఎవలనీ నిర్వంభించేవారు కాదు. ఆమె తమను తాము ఎన్నడూ గురుపత్తిగా భావించలేదు. పూజ్యాలీ మాస్టరుగాలి సేవకురాలిగానే ప్రవర్తించేవారు. మనసాటి గురుబంధువులాగా, సేవకురాలిలాగా వుండేవారు. పూజ్యాలీ మాస్టరుగాలి సన్నిధిని అందరూ సాధ్యమైనంత ఎక్కువగా ఉపయోగించుకోవాలని, ఆయనను సేవించుకోవాలని తపించారు. ఆమె నడవగలిగినంతకాలమూ తానే స్వయంగా అందలకీ పంటచేస్తూ, వాలి ఆవసరాలు తీరుస్తూ ప్రాణిపూజ్యాలీ మాస్టరుగాలి సన్నిధిలోనే ఎక్కువగా గడపమని, ఏ పనులూ చేయవద్దనీ చెప్పి స్వయంగా అన్ని చేసుకునేవారు. అంత

※**పూజ్యాలీ అమ్మగాల ప్రేమను, ఆదరణను ఒకసారి రుచి చూసినవారు ఎప్పటికీ మరచిపోలేదు. వారు అందలకీ ఎంతో ఆప్సురాలై వాలి కష్టసుఖాలను తమవిగా పంచుకునేవారు. వాలి కష్టాలను విని చలించిపోయి, తాము కూడా వాలి తరఫున బాబాను ప్రార్థించేవారు. ఆహారంలో ఇష్టమైన పదార్థాలను వటిలి మరీ వాలి కోసం పారాయణ చేసేవారు. కనుక ఆహారంలో ఆమెకు ఇష్టమైనవేటి మిగలలేదు! ***

ఆప్యాయంగాను, ఆదరణతోనూ ప్రవర్తించడం వల్ల అందరూ ఆమెతో తమ కష్టాలను, సమస్యలను పంచుకునేవారు. పూజ్యాలీ మాస్టరుగాలతో చెప్పుకోలేని సమస్యలను కూడా

పూజ్యుల్ అమృగాలతో చెప్పుకోగలిగేవారు.

అటువంటి సందర్భాలలోనే పూజ్యుల్ అమృగాలి ప్రత్యేకత బయటపడేది. ఆమెలోని మానవత్వం దైవత్వంతో మేళవించబడి వుండేది. ఒకవైపు తల్లిలా మన కష్టసుఖాలను మన మనస్తత్వాన్ని, మన అవసరాలను, పరిస్థితులను మన ఆప్సులకంటే ఎక్కువగా అర్థం చేసుకుంటారు, స్వంచిస్తారు. ఓదాట్లి వివేకాన్ని బోధించి ఉద్ధరిస్తారు. అలా వివేకంతో ధర్మంగా ప్రవర్తించినప్పుడు ఎంతటి ఆత్మశాంతి కలుగుతుందో తాము ఆచరణలో చూపిస్తారు. అందులోనే అంతర్లీనంగా బాబాపై విశ్వాసాన్ని, శరణాగతినీ, భక్తి శర్దులనూ మేళవించి బోధించి వాటిని మనసులలో నింపుకునేలా ప్రోత్సహిస్తారు.

ఇంతమంచి భక్తుల రకరకాల మనస్తత్వాలతో వ్యవహరిస్తూ, ఎన్నో పరిస్థితులను ఎదుర్కొంటూ పున్నపుటీకి అంతరంగంలో నిశ్చలులై బాబాపై భారం వేసి ఆయన చేస్తున్న లీలావిలాసాన్ని ఆనందంగా అనుభవిస్తూ వుంటారామే! ఆమె ఎంతగా అందలి గులించీ తాపత్రయపడతారో అంతగానూ వేటికి అంటని ఒకానొక దివ్యశేషమ ఆమె నుంచి వర్ణిస్తూ వుండేది. ఎదుటివాలకి

※ ఆమె తమను తాము ఎన్నడూ గురుపత్సిగా భావించలేదు. పూజ్యుల్ మాస్టరుగాల సేవకురాలిగానే ప్రవర్తించేవారు. మనసాటి గురుబంధువులాగా, సేవకురాలిలాగా వుండేవారు. పూజ్యుల్ మాస్టరుగాల సన్మిధిని అందరూ సాధ్యమైనంత ఎక్కువగా ఉపయోగించుకోవాలని, ఆయనను సేవించుకోవాలనీ తపించారు.※

ఎంతో సహాయపడుతూ కూడా వారి నుంచి ఏమీ ఆశించని నిష్టారణమైన, నిస్వార్థమైన ప్రేమ ఆమె వంటి నిజమైన మహాత్మల వద్ద మాత్రమే లభస్తుంచి. దానికి మన గుణగణాలతోను, ష్వాక్తిత్వాలతోను, స్థితిగతులతోను సంబంధమండదు. అట్టి దివ్యశేషమకు సాటి మరేచి లేదు!

ఇలా ఆమె పూజ్యుల్ మాస్టరుగాలకి అర్థాంగిగాను,

మాకు మాతృమూర్తి గాను, గురుపత్సిగాను, గురుస్వరూపిణి అయిన దివ్యజనసిగాను అనేక పాత్రలు పోషించారు. వీటన్నింటినీ ఆ సమర్థసద్గురువు తనకు ప్రసాదించిన బాధ్యతగానూ, ఆయన సేవగానూ భావించి అకుంటత దీక్షతో చివలివరకూ నిర్వ్యాతించారు.

సద్గురువు తమను నిరంతరం సేవించిన సచ్చిష్టుని తమంతటివాలిగా చేస్తారని ఎన్నో మతాలలోని ఎందరించి మహాసీయుల జీవితచలిత్తలు నిరూపిస్తున్నాయి. సమర్థసద్గురువైన సాయినాథుడు తమ శిష్యులైన పూజ్యుల్ మాస్టరుగాలని తమ ప్రతిరూపంగా నిలిపితే పూజ్యుల్ మాస్టరుగారు తమ ప్రతిరూపంగా తమ శిష్యురాలైన అమృగాలని నిలిపారు. బాబా, మాస్టరుగాల వద్ద జలిగిన లీలలన్నోనేడు పూజ్యుల్ అమృగాల సన్మిధిలో జరుగుతున్నాయి.

పూజ్యుల్ అమృగాల ఆశీస్తులతో ఎన్నో కష్టాలు తొలిగాయి, ఎన్నో కోర్కెలు తీరాయి. ఎన్నో వ్యాధులు నివారించబడ్డాయి. ఎంతోమంచి ప్రాణాలు నిలబడ్డాయి. ఎంతోమంచి ఆమె అభయం వలన లోకిక, ఆధ్యాత్మిక సమస్యలు పరిష్కరించబడ్డాయి. ఎంతమంచి ఆమె సాంగత్యం వలన, ఆమె సన్మిధి ప్రభావం చేత ఉద్ధరించబడ్డరో! రోజులు గడుస్తున్నకొట్టి ఆమె లీలలు, ఆమె ప్రసాదించిన అనుభవాలు వెలుగులోకి పస్తునే వున్నాయి.

నేడుఆమెవద్దజరుగుతున్నలీలు ఆమె సర్వసమర్థతకు నిదర్శనాలైతే ఆమె జీవితము, బోధలూ నిరంతరం మనకు మార్గదర్శకాలై మనలను అడుగడుగునా సాయి మార్గంలో నడిపిస్తాయి. ఆమె పవిత్ర సన్మిధిలో సహజాతి సహజంగా జలిగిపోయే లీలలు, ఆమె వాచా, ఆచరణరూపంలోనూ అందించే నిరంతర బోధ మనం ప్రత్యేకించి గుర్తుస్తే తప్ప గుర్తుంచలేనంత నిరాడంబరంగాను, అలవోకగానూ జలిగిపోతుంటాయి. వాటి ప్రభావంలో అపరిమితమైన ఆహ్లాదంగాను, ఆనందంతోను, తృప్తిశాంతులతోనూ గడిచిపోయే మన దైనందిన జీవితాలు గడచిపోతున్న కాలాన్ని సైతం మరచిపోయేలా చేసి తన్నయుల్ని చేస్తాయి. ఆ తన్నయుత్వంలోంచి కాస్త మేల్కొని పూజ్యుల్ అమృగాలని గమనింపజాసినపుడు ఆమె ప్రతీ

చర్య, మాట ఎంత బైన్సుత్యంతో కూడుకున్నావో అర్థమనడం మొదలొతుంది. ఆమెతో గడిపిన ప్రతి క్షణమూ మనకు అవసరమైన బోధను అందించి ముందుకు నడిపిస్తుంది.

ఇతరులతో

ఇతర

విషయాలు

మాట్లాడవలసివచ్చినప్పుడు తప్ప ఆమె పెదవులు నిరంతరం స్వరణతో కదులుతూనే వుండేవి. నిద్రలో కూడా! అలా స్వరణ చేస్తూ చేస్తూ ఆమె చేతులెత్తి బాబాకు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి నమస్కరిస్తూ వుండేవారు. “అమ్మా! స్వరణ చేసుకుంటున్నారా?” అని అడిగితే, “అవునమ్మా! స్వరణ చేసుకుంటున్నాను. స్వరణే సన్నిధి! ఆయన పచితు సన్నిధిలో వున్నామని గుర్తించుకోవడమే స్వరణ!” అనేవారు. ఆమె సన్నిధిలో నిత్యం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి ఉదయం, సాయంత్రం కాఫీ నివేదన, మూడు పూటలా బాబాకు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి లైవేద్యము, రాత్రికి మంగళహారతి జరుగుతాయి. అలాగే బాబాకు నాలుగు హోరతులూ జరుగుతాయి. తరచుగా సత్యంగాలు, భజన జరుగుతుంటాయి. వీటన్నింటిలో పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు తప్పక పాల్గొనేవారు. వీటిని అనుసరించి తమ బినవర్యను, తాము చేసుకునే పారాయణ, నామజపాన్ని, గృహానిర్వహణ బాధ్యతలను, ముద్రణకు సంబంధించిన పనులను, సేవలను మలచుకునేవారు. ఒక్క క్షణం కూడా విశ్రమించేవారు కాదు. “నిరంతరం ఆయన సేవ చేసుకోవడం, స్వరణ చేయడం, వారి సన్నిధిని అనుభవించడం - ఇంతకంటే జీవితంలో ఏమి కావాలమ్మా? మనకెంతటి అవకాశమిచ్చారాయన?!” అనేవారు.

“అమ్మా! మీ దయవలన ఫలానావాలికి ప్రాణాపాయం తప్పి ఆరోగ్యంగా వున్నారట. మీకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుమన్నారు” అని చెబతే, బాబాకు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి నమస్కరిస్తూ, “నాన్నగారు, బాబా తలచుకుంటే చేయలేనిదేమున్నది? అంతా మన ప్రార్థనలోనే వుందమ్మా. నిరంతరం ఆయనను ప్రార్థించుకోవడమే” అనేవారు. ఫలానావాలికి మీ దయవల్ల అతను కోఱన ఉద్యోగం వచ్చిందట. మీకు నమస్కారాలు చెప్పమన్నారు అంటే “అంతా బాబా దయమ్మా. వాళ్లను మొదటినెల జీతం మంచి కార్యక్రమాలకు వినియోగించమన్నాను కదా! చెప్పావా?” అనేవారు. “మనం సాధ్యమైనంత పరకు స్వయంగా కష్టించి ఇతరులకు మంచి చేయడం నేర్చుకోవాలి. అంతేకాని మంచి పనులు చేసేవాలికి మన

తరపున డబ్బులిచ్చి ఏలి అయిపాయిందనుకోకూడదు. అలా చేయవచ్చుగాని, దానితోపాటు మనం కూడా మంచికార్యాలు చేయడం నేర్చుకోవాలి కదా!” అని అనేవారు. ఫలానావాలికి ఈ లీల జిలగింబటమ్మా! అంటే “ఆయన చేసే లీలలకేమి తక్కువ! వేరే లీలలవసరం లేదు - మన జీవితాలే పెద్ద లీల!” అనేవారు. ‘ఆయన సర్వసమర్థుడు. ఎప్పుడూ ఆయన కృపకోసం దీసిలిపట్టి వినపుతతో వేచివుండాలి!’ అని బోధించేవారు.

“అమ్మా! మీరు శాసీలకంగా చాలా బాధపడుతున్నారమ్మా! అయినా అలా హాయిగా ఎలా వుండగలుగుతున్నారు?” అని అడిగితే, “అదేమిటమ్మా నా ప్రార్థన మస్తించి ఎంతటి కర్మను ఈ వ్యాధిరూపంలో ఆయన తొలగించివేస్తున్నారో! ఆయన ఎంత కరుణామయుడు? అయినా నాకేమైంది? లేచి ఏ పసీ చేయవసరం లేకుండా నన్ను మంచం మీదే వుండేలా చేశారు. నన్ను చక్కగా చూసుకునే మీ అందలిని ఏర్పాటు చేశారు. అన్నీ ఆయనే నడిపిస్తున్నప్పుడు ఇక నాకు బాధ ఎందుకు? నేను నిరంతరం హాయిగా ఆయన స్వరణ, సేవ చేసుకుంటూ వుండవచ్చ. అందుకు ఆయనే అన్ని ఏర్పాట్లూ చేశారు. ఇంతటి అవకాశమిచ్చినందుకు ఆ సమర్థ సద్గురువుకు కృతజ్ఞతలు!” అంటూ గద్దద కంరంతో, ఆశ్రుపూర్ణిత నయనాలతో ఆయనకు అంజలి ఘటించేవారు. అంతటి కష్టమైన పరిస్థితులలోనూ ఎలా ఆలోచించుకోవాలి

మనకు బోధిస్తున్నారన్నమాట! పూజ్యులే మాస్టరుగాలి వలెనే ఆమె రచనలు, బోధలు, ఆవరణ మనకు అనుక్షణము బోధ చేస్తూనే వుంటాయి.

పూజ్యులే మాస్టరుగారు జ్ఞానసూర్యనిలా ప్రకాశించి తమ ప్రభావంతో సాయితత్త్వ ప్రచారయజ్ఞాన్ని నేటికీ ఎలా దశబిశలా వ్యాపింపజేస్తున్నారో మనం చూస్తూనే వున్నాం. ఆయనను దఖ్యంగానే ఆయన ముఖంలోని తేజస్సు, ప్రవర్తనలోని బిష్టత్వము, ఆయన సన్మిథి ప్రభావము, ఆయన మాటలలో ప్రపణించే జ్ఞానమూ ఎదుటివాలని ఇట్టే పాదాక్రాంతుల్ని చేసుకునేవి. ఆయనను చూసిన ప్రతివాలకి ఆయన సామాన్యాలు కారని అర్థమైపోయేటి.

కాసీ పూజ్యులే అమృగారు ఆ జ్ఞానసూర్యైని ప్రతిజింబించే చల్లని చంద్రునిలా ప్రశాంతంగా, ఆహోదంగా, గంభీరంగా, నిండుగా వుంటారు. ప్రశాంతంగాను, స్థిరంగానూ కనిపించే ఆమె ముఖంలో ఎటువంటి తేజస్సు, జ్ఞానము ప్రకటమవువు. ఆమోలోని నిరాడంబరత, బినముత, జడియము, మిత్రభాషిత్వము ఆమోలోని ఆధ్యాత్మిక ఆయన సామాన్యాలు కారని అర్థమైపోయేటి.

॥ఎంతో గొప్ప మహాత్ములైన శ్రీసుధీంద్రబాబుగారు పూజ్యులే అమృగాలని, 'ఆమె సామాన్యరాలు కాదు, ఎంతో గొప్ప మహానీయురాలు!' అని కీర్తించారు. నాగిపూర్వకు చెందిన సంత శ్రీ గులాబ్ బాబా కూడా పూజ్యులే అమృగాలని సాక్షాత్తూ అలివేలు ఘంగాదేవిగా పూజించి సాష్టోంగప్రణామాలు అర్పించారు. పరాద్యసింగాకు చెందిన శ్రీ అనసూయామాత ఆమెను పూలతో అభిషేకించారు. ॥

ఔన్నత్యాన్ని అంతుబట్టినిప్పువు. దానిని తెలుసుకోడానికి అవసరమైన జిజ్ఞాసను కూడా కలిగించనంత సాధారణత్వం, సద్గుణ సంపన్మత్వం ఆమె స్వంతం.

పైగా పూజ్యులే అమృగారు తమంతట తాముగా తమ జీవితం గులించి, తాము చేసిన సేవ గులించి, సాధన

గులించి, తమ ఆనుభవాల గులించి, తమకు పూజ్యులే మాస్టరుగాలితో వున్న అనుబంధం గులించి, తమ ఆధ్యాత్మిక స్థితి గులించి ఎప్పుడూ మాట్లాడరు. కనుక ఎంతోకాలంగా ఆమెతో పరిచయమున్న వారు కూడా ఆమెను ఏ మాత్రం తెలుసుకోలేరు. అటువంటివాలికి పూజ్యులే అమృగాలని వేలాచిమంచి దైవంగాను, గురురూపంగానూ పూజించడం, ఆమెకు సమాధి మంబిరం నిర్మించడం ఒకింత ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించవచ్చు.

కాసీ ఆమె నుంచి ఆ విషయాలను అడిగి తెలుసుకున్నప్పుడు మనకెంతో ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. ఆమె చేయని సేవ లేదు - తాపీ పని నుంచి పాకీ పని దాకా జల్లేళ్లమూడిలో అన్ని సేవలూ చేశారు. ఆమెకు రాని పని లేదు. ఆమె చేయని సాధన లేదు - 'ధ్యానయోగ సర్వస్వం' ద్రంధంలో పూజ్యులే మాస్టరుగారు చెప్పిన సాధనలన్నీ పూజ్యులే అమృగాలి చేత ఆయన చేయించిన అనేక రకాల సాధనలలో కొన్ని మాత్రమే! ఆమె ఎంతమంచి మహాత్ములను దఖ్యంచారో ఎన్ని టీక్కలు చేశారో! ఆమెకు ఎన్ని ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలున్నాయో!

పూజ్యులే మాస్టరుగాలితో కొన్ని సాంగత్యం కలిగినంతమాత్రాననే మనమెంత విర్మిగుతాయో! అంతటి మహానుభావుడే శ్రీ సాయినాథుని శిష్యులిగా వుండడలచినప్పుడు ఆయన సాంగత్యం వలన విలువ, గుర్తింపు, పొందిన మనం గురువులమయ్యదలవడం ఎంతటి అవివేకం? ఎంతటి సిగ్గుచేటు? అటువంటప్పుడు పూజ్యులే అమృగాలి ముందు మనమెంత? పూజ్యులే మాస్టరుగాలితో ఆమెకున్న సాంగత్యం ముందు మన సాంగత్యమెంత? సాక్షాత్తూ సాయినాథుడే సూచించిన ఆమె ఔన్నత్యం ముందు మనమెంత? మనమే పూజ్యులే మాస్టరుగాలి వద్ద ఇంత పొందివుంటే ఆమె ఇంకెంత పొందివుండాలి? ఆమె స్థితి ముందు మన స్థితి ఎంతటి?

మనలాంటి సామాన్యాలకు భగవంతుడు లేదా సద్గురువు మానవరూపంలో వచ్చినప్పుడు వాలిని గుర్తించడం చాలా కష్టం. వివేకంతో గుర్తించినా ఆ భావాన్ని ఎప్పుడూ

గుర్తించుకుని వారితో వ్యవహారించడం మరింత కష్టం. ఒక పక్క తమ బిష్ణుత్వాన్ని అంతరాంతరాలలో అనుభవిస్తునే శరీరపరిమితులై మనతో వ్యవహారించేటప్పుడు తమ తమ పాత్రలను పోషించడంలో శాశ్లిక ధర్మాలైన ఆకలిదప్పులను, కష్టసుఖాలను, ఆరోగ్య అనారోగ్యాలను అనుభవిస్తుంటారు. అన్నింటికి అతీతులై వుంటూనే మరలా వాటిలో తన్నయులై వుంటూ అన్నింటినీ అనుభవిస్తుంటారు. వారికి ఎదురయ్యా రకరకాల పరిస్థితులలో లౌకికంగా వ్యవహారిస్తూనే వాటిపట్ల నిలిపులై ఆంతర్యంలో పాంగుకుంగులు లేక వాటిని దైర్యంగాను, ఉత్సాహంగానూ ధర్మంగానూ ఎదుర్కొంటారు. అంతులేని తృప్తి శాంతులను అనుభవిస్తుంటారు. ఈ విషయాన్ని నిజమైన మహాత్ముల జీవితాలు నిరూపిస్తాయి.

ఈ విషయాన్ని ఆలోచించుకుని మన అవివేకాన్ని ప్రశ్నించుకుని ఆమెను గమనించయత్తించినపుడు ఆమె యొక్క అసలైన తత్త్వం మనకు తెలియడం మొదలుపెడుతుంది. జ్ఞానార్థగా పరిశీలిస్తే ఆమె జీవితము, బోధలు, ఆమె పవిత్రసన్మిధిలో జిలగే లీలలు, ఆమె ప్రసాదించే ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు - అన్ని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల అర్థాంగిగాను, మాకు తల్లిగాను, గురువత్తిగాను, గురుస్వరూపిణిగాను ఆమె నిర్విలంచే అనేక పాత్రలలో లౌకిక వ్యవహారాల మాటున దాగి వున్నాయని క్రమంగా అర్థమౌతుంది. ఆమె సన్నిధిలో వున్న కొఢీ నెమ్ముభిగా ఆమె ప్రభావం మనకు అనుభవమవడం మొదలౌతుంది. క్రమంగా అది అత్యంత బలీపేతమై మన జీవితాలనే మార్చి వేస్తుంది. బివరకు ఆమెయే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల మరో రూపమని తెలుస్తుంది.

అందుకే శ్రీ సాయినాథుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల ప్రతిరూపంగా పూజ్యశ్రీ అమృగాలని మన మధ్య నిలిపారు. ఆమెను ఆయన అర్థాంగిగా సూచించినపుడే శ్రీ సాయినాథుడు, శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు ఆమె స్థితిని ఆధ్యాత్మిక బౌన్నత్యాన్ని మనకు చెప్పకనే చెప్పారన్నమాట! ఎంతో గొప్ప మహాత్ములైన శ్రీ సుభీంద్రబుగుగారు పూజ్యశ్రీ అమృగాలని, “ఆమె సామాన్యరాలు కాదు, ఎంతో గొప్ప మహాసీయరాలు!” అని కీర్తించారు. నాగ్పూర్కు చెందిన సంత్ శ్రీగులాబ్ బాబా కూడా పూజ్యశ్రీ అమృగాలని సాక్షాత్తు అలివేలు మంగాదేవిగా పూజించి సాప్చోంగప్రణామాలు అర్పించారు. పరాడ్సింగాకు చెందిన శ్రీ అనసూయామాత ఆమెను పూలతో అభిప్రేకించారు. ఆపదూత శ్రీ మాయా

అమ్మ స్వయంగా తమ వాహనం బిగి నడచివచ్చి పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి తమ దర్శనం ప్రసాదించారు. కానీ ఆమె పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి దర్శనమనుర్హించారో, తామే ఆమెను దర్శించారో ఎవరికెరుక.

ఆమె స్థితి అంతటిది కనుకనే ఆమె తమ మహిమలను ప్రదర్శించకపోయినా, ఏడుపన్యాసాలూ ఎక్కువగా చెప్పకున్నా, ఎంతోమంది ఆమె సన్నిధికి ఆకర్షితులై ఆమె కరుణకై ఉన్నికూరుతున్నారు. పుష్పలకు పరిమళంలా సహజంగా ఆమెనుంచి వెలువడే ఆధ్యాత్మిక ప్రభావం ఎందరిని సన్మార్గం వైపు నడిపించిందిఋ ఎవరికి తెలుసు? ఇప్పటి వరకు ఆమె సశిరంగా చేసిన లీలలను, బోధలను అనుభవించగలిగే, వినగలిగే భాగ్యం మనందలకీ ప్రసాదించారు. ఇకమందు సమాధి స్థితులై శాశ్వతులై ఏ లీల చేయనున్నారో! ఏ బోధ చెప్పనున్నారో!

జై సాయి మాస్టర్!

ఎత్న సీహాత్మనా! ధర్మస్వరూపా!!

సీహామాథ్ దేవా!!!

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

సృష్టిలో అనుక్షణము ఎన్నిరూపాలు పుట్టినశిస్తున్నా అవస్థ నీ దేవివలన పుడతాయో, దేవివలన పెరుగుతాయో, తర్వాత కీణించి నశిస్తాయో అట్టి మూలకారణం ఎప్పుడూ చెక్కుచెదరక అలానే వుంటుంది. దానినే సత్యం అంటారు. ఈ జగన్నాటకానికంతటికీ కీలకము, శక్తి, బీజము అదే. అది సృష్టి మొదటిలో మాత్రమే వున్నదని పారబడకూడదు. అది సృష్టిలో ప్రతిక్షణము జిలగే మార్పే! అట్టి మార్పులు ఏ వస్తుజాలమంతటా మరియు మనలోను కనిపిస్తాయో అట్టి

వస్తుజాలమే దాని ఉనికికి నిదర్శనము. భీనికింక పాశిలక - మనలో ప్రకటనమయ్యే జీవశక్తే మనము. మన దేవాములో జిలగే ప్రతిస్పందన, మన మనస్సులో జిలగే భావసంచలనము, అవి దేవిలో జరుగుతాయో అట్టి జీవకణాలు - జివస్తు కూడ జీవశక్తి యొక్క ఉనికికి నిదర్శనాలయినట్టు,

సర్వానికి మూలము, ఆదారముయై ఏది శాశ్వతముగా అదేశితన వున్నది అట్టి మూలసత్యమే పరమాత్మ. అదే సత్యం. దానివలన జిలగే మార్పులే, క్రియలే అనంతమయిన

వస్తుజాలము. దానివల్లనే, దానినుండే పంచభూతాలు మరియు వాటి సమ్మేళనములయిన వస్తుజాలము, ఈ విశ్వము ఏర్పడింది; కొనసాగుతుంది. ఇన్నింటికి కారణమయిన మూలసత్యాన్ని మరచి, దానివలన జిలగే వస్తుజాలము యొక్క ఉత్సత్తి, స్థితి, లయాలను మాత్రమే మనము సామాన్యముగా గుర్తించ గలుగుతాము. అదే ఆజ్ఞానమంటే! ఇన్నింటికి మూలము ఆధారముగా అనుక్షణము నిలిచి వుండే పరమసత్యాన్ని ఎప్పుడు దృఢంగా హృదయంతో గుర్తిస్తూ వుండటమే జ్ఞానము. అలా మహాత్ములచేత గుర్తించబడి, చెప్పబడి సత్యం సనాతనము. అంటే అనాధిగా ఈ విశ్వమంతటికి ఆధారంగా నిలుస్తుంది. అది కించిత్తుకూడ మార్పు చెందకుండా ఇప్పుడు జిలగే మార్పులన్నింటికి ఆధారంగా నిలచియున్నారి. ఎప్పటికి నిలిచే వుంటుంది. అందుకే అది నిత్య సనాతనము గూడా. ఏది సత్యమో అది నిత్యము, సనాతనము, నిత్య సనాతనము.

అయితే ఈ విషయంలో పెద్ద పెద్ద చదువుకున్నవారు కూడా ఎప్పుడు భ్రమిస్తున్నాయి వున్నారు. ఈ సత్యం సృష్టి ఆరంభంలో మాత్రమే వుండినదని, అప్పుడు మాత్రమే మహార్షులగాను వారిద్వారా వెలువడిన వేదం గాను, వెనుకటి అవతార పురుషులగాను మాత్రమే వెల్లడయిందని ఫీరు భ్రమిస్తున్నారు. కనుకనే ఆ పరమాత్ముడు తమకాలంలో అవతరించినా, ఎక్కువ మంచి ఆయనను గుర్తించి అంగీకరించలేకపోయినారు. అంగీకరించలేకపోవడమంటే వాచా, కర్మణా నిరాకరించడం మాత్రమే కాదు; హృదయపూర్వకంగా అట్టిభావనతో వ్యవహరించకపోవడమే. అదే సాయిచలిత్తిలోనూ జరుగుతూ వచ్చింది. ఆ పరమాత్మ శ్రీసాయిగా ప్రకటమయినపుడు దాసగణవంటి భక్తుడు, విద్యావంతుడుగూడా వాలిపాదాలనుండి వెలువడ్డ గంగను శిరస్సున చల్లుకున్నాడేగాని తీర్థంగా సేవించలేక పోయాడు. ఇదే కలిపశామ. రాముడిని, కృష్ణిని వారి సమకాలికులైన బుములు గుర్తించ గలిగారేగాని ఎక్కువమంచి వారిని మానవమాత్రులుగానే తలచారు. ఇట్టి ఆజ్ఞానంతో ఈనాటికి గూడా స్నానము, అనుష్ఠానము, పూజ, ఆచారములేని సాయి నిత్యసనాతనయిన ఆ పరమాత్మ ఎలా అవుతారని సందేహించేవారు వున్నారు. మన సనాతన ధర్మానికి ప్రతీక, ప్రతినిధి అయిన దత్తాత్రేయుడు సాయిగా అవతరించారని అంగీకరించలేకున్నారు. అందుకే, “మనకు సనాతనంగా వస్తున్న రాముడు, కృష్ణుడు వంటి అవతార పురుషులు,

దేవతలు, బుములు, వారు చెప్పిన మరియు ఆచలించి చూపిన శిష్టాచారము వుండగా మనము ఈనాడు క్రొతగా వచ్చిన సాయిని ఆశ్రయించడము ఏమిటి?” అన్న శంక ఎందఱనో లోలోపల వేఖిస్తుంది.

ఇందుకు కారణం సాయి తమ వేషభాషలలో శిష్టాచారాన్నిండి విభిన్నులుగా కనిపించడమే. ఇట్టి శంక మిగిలున్నంతవరకు మన విశ్వాసము సంపూర్ణము కానటే. అది సాయియందు విశ్వాసము లేకుండ వుండటమే కాదు అసలైన సనాతన ధర్మ మెట్టిదో తెలియక పోవడమే. అది నిత్యసనాతనముగూడా అని గుర్తించకపోవడమే. అది నిత్యసనాతనము గాకపోతే - ఎప్పుడో (జిలగిన) వెనుకటి కాలంలో వున్నదయితే - అది శాశ్వతము ఎలా అవుతుంది. శాశ్వతముగానిబి సత్యమేలా అవుతుంది? శాశ్వతముగానిబి మృతము, అసత్యము అవుతుంది. అంటే ఇలా శంకించే వారు అనత్యాన్నే సత్యంగా భ్రమించారన్నమాట. అది సత్యస్వరూపమయిన పరమాత్మయందు, ఆయన రూపమైన శాశ్వతధర్మమందు అవగాహన, విశ్వాసము లోపించడమే.

ఒక్క విషయము ఆలోచిస్తే బాగా అర్థమవుతుంది. కృష్ణుడుగా అవతరించిన పరమాత్మ ఈ విశ్వమంతా తన రూపమేనని అర్థముడు మొదలయిన వాలికి దర్శనమిచ్చి నాడు. అందుకే ‘విశ్వం’ అన్న నామంతోనే విష్ణు సహస్ర నామము మొదలపుతుంది. కాని నాటికి, నేటికి ఈ విశ్వమెంతో మారిపోయింది. భూమిమైన పున్న దేశకాల పరిస్థితులలోనే ఎంత మార్పు వచ్చిందో మనము చూస్తున్నాయి, వున్నాము. అయినా శ్రీకృష్ణుని నాటి విశ్వమే పరమాత్మ - అని, నేటి విశ్వం పరమాత్మగాదని అనగలమా?

అలా అంటే క్రమంగా విష్ణుసహస్ర నామాలో ఒక్కిక్కుటే నిత్యసత్యాలు గాకుండా పోతాయి. భగవంతుని అసలయిన నామాలు గాకుండా పోతాయి. వస్తుజాలము యొక్క రూపరేఖలలో ఎన్ని మార్పులు వచ్చినా ఈ విశ్వంగా పరమాత్మయే వున్నాడని ఆ నామానికర్మము. అనాడు అప్పటి విశ్వం యొక్క రూపంలో పున్న పరమాత్మయే కృష్ణుడుగా ప్రకటమయినట్లు, ఈనాటి విశ్వం రూపంలో పున్న ఆ పరమాత్మయే సాయిగా అవతరించారు. వృద్ధురాలయిన ఒక తెలివి తక్కువ జల్లాలు 18వ ఏట తన మెడలో తాళిగట్టిన ఆ యువకుడు మాత్రమే తన భర్తానీ, ఈనాడు వృద్ధుడుగా వున్న భర్త తన అసలయిన భర్తగాడని తలచినట్లే వుంటుంది.

ఇంత అపోహకు కారణం సాయియొక్క వేషభాషలు,

ఆచరణ క్రొత్తగా వుండటమే. దానికి సాయి సమాధానము చెప్పేయున్నారు- “జైసా దేశ్ వైసా వేష్” అంటే “దేశ కాల పరిస్థితులకు అనుగుణమయిన రూపంలో ప్రకటమయ్యాము” అన్నారు. అటి గుర్తించక మన వెనుకటి ధర్మశాస్త్రాలలో చెప్పబడిన లీతిన ఆయన ఆచరించలేదు కదా అని మనము శంకిస్తాము. ఈ విషయంలో మనము విశ్వసిస్తున్నాము అని బ్రహ్మసును శ్రీ కృష్ణుడు భగవట్టితలో చెప్పియున్నటి నేడు చదువుకున్నవారు మరుస్తున్నారు. సనాతనధర్మంలో పరిశుద్ధుడు కాదలచిన వారు అనుష్టించి ఆచరించలసినవి పంచయజ్ఞాలు. అటి సాయి ఆచరించలేదు కదా అని మనము అంటాము. యజ్ఞం గురించి భగవట్టిత 4వ అధ్యాయంలో 24 నుండి 33వ శ్లోకము వరకు వివరించియున్నారు. యజ్ఞమన్నటి ద్రవ్యయజ్ఞము మరియు తపోయజ్ఞమని రెండు విధాలని చెప్పబడింది. యజ్ఞపూతులు, హాహమము చేసే పదార్థాలు, హోమము చేసేవాడు, అతడు పొందవలసిన ఫలితము బ్రహ్మరూపాలేన్నభావంతోకొందరుద్రవ్యయజ్ఞముచేస్తారు. ద్రవ్యం అంటే భౌతిక వస్తువులు, పదార్థాలు. మరి కొందరు యోగులు బ్రహ్మమనే అగ్నియందు కర్మయనే హవిస్సును హాహమం చేస్తారు. మరికొందరు జ్ఞానేంద్రియ నిర్మామననే అగ్నియందు ఇంద్రియ విషయాలను, ప్రాణాలయోక్క క్రియలను వాటికి మూలకారణమయిన ఆత్మ యందు నిలుపబడిన నిష్ఠ అనే యగ్నిలో హోమము చేస్తారు. ఈ విధంగా యజ్ఞము -- ద్రవ్యయజ్ఞము, తపోయజ్ఞమని రెండు విధములని శ్రీ కృష్ణుడు చెప్పాడు. అలానే దానము, శరీరాన్ని శుష్ణింపసీయటము, ప్రాణాయమము వేదపారాయణ, ఇంద్రియజయము ఆహార నియమములు గూడా యజ్ఞాలే అని శ్రీకృష్ణుడు (శ్లో 28, 29లో) చెప్పాడు.

అంటే బాహ్యమయిన ఆచరణ మాత్రమే యజ్ఞము కాదని, ఇంద్రియనిగ్రహము, ఆత్మనిష్ట, సర్వము పరమాత్మ అన్నభావంలో ఎప్పుడూ జీవించడము కూడ సనాతన సంప్రదాయబద్ధమైన యజ్ఞాలేయని శ్రీ కృష్ణుడు స్పష్టంగా చెప్పే యున్నాడు.

ఈక అట్టేవి మాత్రమే ఆచరించిన సాయి సనాతనుడు

ఎందుకు కాదు? అంతేగాక 33వ శ్లోకంలో ద్రవ్యయజ్ఞము కంటే జ్ఞానయజ్ఞమే శ్రేష్ఠము అని దృఢంగా శ్రీ కృష్ణుడు స్పష్టం చేసియున్నాడు. ఈ విషయంలో సంశయ విచ్ఛేరము కావడానికి బ్రహ్మజ్ఞాని అయిన సద్గురువును శరణు పొంది సేవించి, పరిపూర్వ చేసి తెలుసుకోపాలని 34వ శ్లోకంలో శ్రీకృష్ణుడు చెప్పాడు. ఇది చబివి కూడా అలా చేయని మనము ఏది సనాతన ధర్మమో నిర్ణయించగలమా! శ్రీ కృష్ణుడు స్పష్టంగా చెప్పినదిగూడ మనకు ప్రమాణంగాకపోతే సనాతన ధర్మంగూడా ప్రమాణం కాదన్నమాట! అధ్యాయము 5:18,19 శ్లోకాలలో చెప్పిన స్థితి సాయియందు అనుక్షణము ప్రకటమయ్యింది కదా! సర్వజీవులయందు సమానంగా పరమాత్మనే దల్చించగలవారు మాత్రమే పండితులని గీత చెప్పింది. ఆ సంగతే అధ్యాయము 6:29-31 శ్లోకాలు వివరించాయి. అట్టి పరమయోగులందిలో అన్ని జీవులను తన రూపంగా దల్చించగలవాడే ఉత్తముడని 32వ శ్లోకము చెబుతుంది. అందుకే సాయి యోగీశ్వరుడు. ఇట్టి ఉత్తముయిన కర్మము యొక్క తత్త్వమేరుగక చదువుకున్న వారుకూడ శ్రీ కృష్ణుని కాలంలో కూడా బ్రహ్మంచారని అధ్యాయము 4,16వ శ్లోకం తెలుపుతుంది. చివరకు

❖ బాహ్యమయిన ఆచరణ మాత్రమే యజ్ఞము కాదని, ఇంద్రియనిగ్రహము, ఆత్మనిష్ట, సర్వము పరమాత్మ అన్నభావంలో ఎప్పుడూ జీవించడము కూడ సనాతన సంప్రదాయబద్ధమైన యజ్ఞాలేయని శ్రీ కృష్ణుడు స్పష్టంగా చెప్పే యున్నాడు. ❖

అధ్యాయము 3:17,18 శ్లోకాలలో అటువంటి బ్రహ్మిష్వునకు బాహ్యకర్మములు ఆచరించినందువలన లాభముగాని నష్టముగాని ఉండడని స్పష్టంగా చెప్పారు. అటువంటప్పుడు మనకు తోచిన ఆచారాన్ని, అది శ్రీ కృష్ణుడు చెప్పిన దానికి భిన్నముయినా, సాయి ఆచరించనందుకు మనము ఆయను శంకించడం సాయిని శంకించడమే గాక, సనాతన ధర్మాన్ని భగవట్టితను గూడా శంకించినట్టే గదా! ఇంతకూ సాయి సదాచారము పాటించలేదన్న మన అభస్రాయమైనా వాస్తవమేనా? ●

ప్రధానమంగాలు

ఆ ద్రదేశంలోని గుంటూరు పట్టణానికి 20
కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న రామం
మన్నవ. మన్నవ రామం ఎందరో మహాశీయులకు,
ఖుషి పుంగవులకు నిలయం. చక్కని దేవాలయాలతో,
పచ్చని పంట పొలాలతో, స్వచ్ఛంగా పారే సెలయేళ్లతో,
భక్తి తత్త్వరులైన మహిళామతల్లులు, ధర్మాత్ములై జీవించే
ప్రజలతో అలరారుతుంచి చిన్న రామం మన్నవ. ఆ రామమే

మన శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల ధర్మపత్ని, మా ఆక్కగారు అయిన శ్రీ అలివేలు మంగతాయారు గాలి జన్మస్తలం. ఆ రామ వాస్తవ్యాలైన శ్రీ మనువ బాలకృష్ణ శర్మగారు, శ్రీమతి రంగనాయకమ్మగారు అనే పుణ్యదంపతులకు కుమార్తెయే మన మాతృశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ గారు.

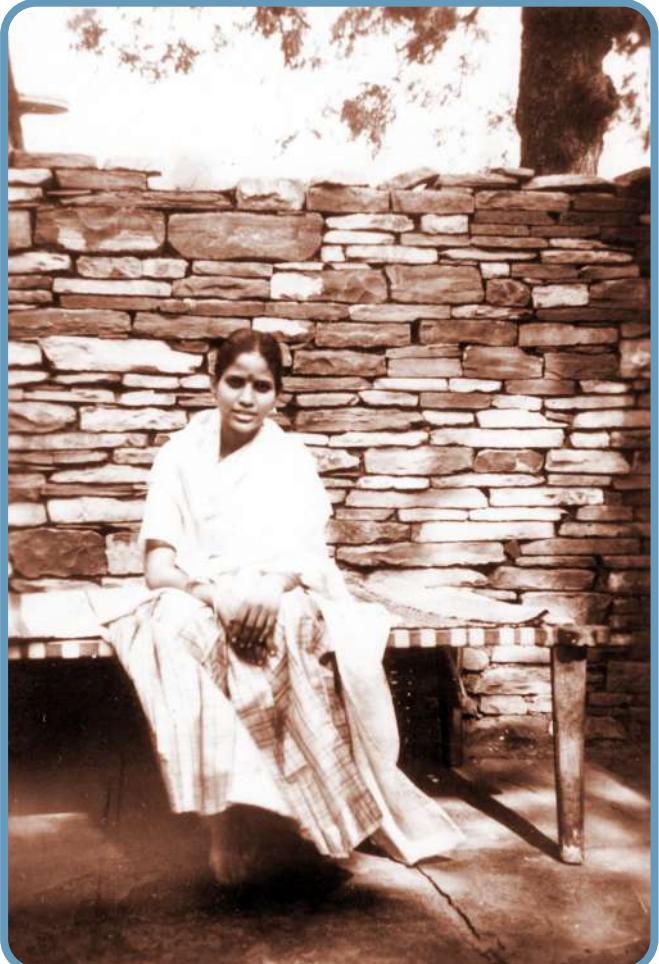
ఆలివేలు మంగమ్మగాలి వంశస్కలలో చాలామంది
దైవ సౌక్షమ్యరం పొందిన మహాభక్తులు, యోగులు

అయివుండటంవలనవంశానుగతంగా ఆలవడినఆధ్యాత్మిక చింతన చిన్నతనం నుండే ఆమెలో ప్రస్తుతమవుతుండేబి. దానికి తోడుగా మా కుటుంబమంతా జిల్లెళ్ళమూడి వాస్తవ్యరాలైన రాజరాజేశ్వరి ఉపాసకురాలు జిల్లెళ్ళమూడి అనసూయమ్మగాలి పట్ల భక్తి ప్రపత్తులు కలిగి, తరచు జిల్లెళ్ళమూడి వెళ్లి వస్తూండేవాళ్ళు. మన్నవరామ వాస్తవ్యలు, శ్రీ బాలకృష్ణ శర్మగారి పినతండ్రిగారైన శ్రీ మన్నవ సీతాపతి శర్మగారి కుమారై జిల్లెళ్ళమూడి అనసూయమ్మ. ఆమె భద్ర బ్రహ్మండం నాగేశ్వరరావుగారు జిల్లెళ్ళమూడి రామ కరణం అవటం వలన ఆమె జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మగా ప్రసిద్ధి గాంచారు. ఆమె మాకు దగ్గర బంధువు, వరుసకు మేనత్త అవడం వలన మా రెండు కుటుంబాల మధ్య రాకపోకలుండేవి. మహిమాన్వితురాలైన జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మ నుండి మా కుటుంబంలోని అందరు ఆధ్యాత్మిక సాధనావిధానాలు, మంత్రచీక్షలు పాండటం జరిగింది. అలా ఆధ్యాత్మిక వాతావరణంలో ఉన్న మా కుటుంబంలో ఎప్పుడూ భక్తి ప్రసంగాలు, దైవచింతన జరుగుతుండేవి.

ఆధ్యాత్మిక చింతనకు మొట్టమొదటి ఆలంబనం జీవితాకర్షణలపట్ల నిర్లపుత, వైరాగ్యం! సుఖజీవనం సాగించేవాలకయితే ఆ జీవితానందాలకే నిరంతరం అంటిపెట్టుకుని వుండాలనిపించటం, కష్టజీవులకు జీవిత సుఖాలు అనుభవించాలని ఆశ తపన! ఇక మానవులందరికి ఆత్మియ, స్వజనుల పట్ల మమతానుబంధాలు!-- పీటన్నింటి పట్ల ఎంతో కొంత నిర్లపుత వున్నవారే ఆధ్యాత్మిక జీవితంవైపు మొగ్గుతారనిపిస్తుంది. ఒక మహోత్సుడు చెప్పినట్లు కాముడు, రాముడు ఒకేచోట నిలువరు కదా!

ఆధ్యాత్మికత, కాలాంతరంలో జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మపై భక్తి అనే ప్రపంచంలోకి ఆకల్పింపబడటానికి ముందుగా ఆమెలోని వైరాగ్యము, ధర్మచరణ పట్ల అంకితభావాలే పునాదిరాళ్ళగా ఆదివ్యసౌధనిర్మాణానికి కారణభూతాలనేబి విస్పష్టం.

చిన్న వయసు నుండి ఆడంబరాలకు, సుఖసాఖ్యాలకు దూరంగా వుండే ఆమె కుటుంబసభ్యుల కష్టసుఖాల పట్ల ఎంతగానో స్పందించేవారు. పెద్ద కుటుంబం! అంతా చిన్నపిల్లలు! అమ్మ ఒక్కతే కష్టపడుతుండటం చూడలేక ఆ చిన్న వయసులోనే తనకు చేతనైన పనులు అందుకుంటూ అమ్మకు సహాయపడేవారు అలివేలు మంగమ్మగారు. తల్లిదండ్రులు, లాతముత్తాతలు అద్భుతమైనవితరణశీలురు.

వందల ఎకరాల భూ సంపద, అభిక సంఖ్యలో పాడి గేదెలు, ఆవులు! అలా సుసంపన్నంగా వుండేబి ఆ కుటుంబం! ప్రతినిత్యం వచ్చే అతిథి, అభ్యాగతులు, ఎప్పుడూ ఇంటి నిండా బంధుజనులు, పేదప్రజలను ఆదుకునే దయాశీలత--ఇలాంటి పరిస్థితులలో కేవలం దానధర్మాలకు సంపదంతా కలగిపోయింది.

మా తరం వచ్చేసలికి మధ్యతరగతి కుటుంబంగా మిగిలిపోయిన ఆ స్థితిలో ఆర్థిక ఇబ్బందులు చూసి అక్కయ్య హృదయం తల్లడిల్లేబి. ఎంతగా అంటే త్వరగా చదువు పూర్తిచేసి ఏదో ఒక ఉద్యోగం సంపాదించి నానుకు ఆర్థికంగా సహాయపడాలి... (ఆప్పట్లో - అంటే జిల్లెళ్ళమూడి వెళ్ళటానికి ముందు) నిరంతరం అదే ఆమె తపన! ఎప్పుడూ అదే ఆమె ఆరాటం. చిన్నవారమైన మమ్మల్ని కూడా పోత్తుహిస్తా నాన్న కష్టపడుతున్నారనీ, బాగా చంచి వైకి రావాలని చెబుతుండేవారు ఆమె. గుంటూరు హిందూ కాలేజీ పైస్కూల్ లో S.S.L.C వరకు చదివారు. చదువుపై చక్కని

సోయిబొబొ మాసపత్రిక

వికారత, శ్రద్ధ ఉండేవి. తన దస్తాలి ఎంత బాగుండేదో! Hand-writing పాచటీలో ప్రథమ బహుమతి వచ్చింది.

ఈక ఆధ్యాత్మికతకు ముఖ్య సోపానమైన ధర్మావరణ అనే అంశం పలశీలిస్తే, ఆమె జీవిత విధానమే ధర్మావరణకు ప్రతిరూపం. ఈ సందర్భంగా ఆమె చిన్న వయసులో జరిగిన ఒక విషయం- నేను విన్నబి చెబుతాను (అంటే అప్పటికి నాది చాలా చిన్న వయసు కనుక). ఆ రోజుల్లో ప్రతి ఇంట్లో ఒక బాబి వుండేవి. ఆ గిలక బావుల నుండి తాడుతో నీళ్లు తోడుకొని వాడుకుంటుండేవారు.

మా ప్రక్క ఇంట్లో వున్న నడవలేని ముసలమ్మతో ఆ ఇంట్లోని వారు నీళ్లు ప్రతిరోజు తోడిస్తూ వుండేవారట. ఆమె నిలబడలేక బాబి ప్రక్కనే కూర్చుని అతికష్టంతో నీళ్లు తోడుతుంటే చూస్తున్న అమ్మగారు గబగబా వెళ్లి ఆమెకు సహాయపడేవారట. ఆ ఇంట్లోని వారి గులంబి, “టీళ్లు ఈమె పట్ల ఎంత పాపం చేస్తున్నారో కదా!” అనేవారట.

మరొక సంఘటన నాకు గుర్తున్నది చెబుతాను. మా ప్రక్క ఇంట్లో చాలామంచి కుటుంబ సభ్యులతో ఒక ధనవంతుల కుటుంబం నివసిస్తుండేవి. ఆ ఉమ్మడి

కుటుంబంలో మంచానపడిన ఒక శతవృద్ధుడు ఉండేవాడు. ఒకరోజు మా ఇంట్లో చేసిన ఒక సిండివంటను మాతో ఎంతో స్నేహంగా వుండే ఆ ప్రక్క ఇంటి వాళ్లకు కూడా యిచ్చాము. దానిని వాళ్ల ఇంట్లోని ప్రతి ఒక్కరూ తీసుకోవటమే కాకుండా మంచంలో ఉన్న ఆ శతవృద్ధునికి కూడా బ్రతిమిలాడి తినిపిస్తున్నారు. ఆ దృశ్యం చూసిన అమ్మగారు నాతో, “చూసావా ఇచి ధర్మం అంటే! ఈ సిండివంట యాతగాల దాకా చేరింది. ఆ.. ఏమి తింటాడులే, ఏమి యివ్వాలిలే! అనుకోకుండా ఎంతపేమగా శ్రద్ధగా బ్రతిమాలి తినిపిస్తున్నారో! ధర్మమంటే యిది” అన్నారు.

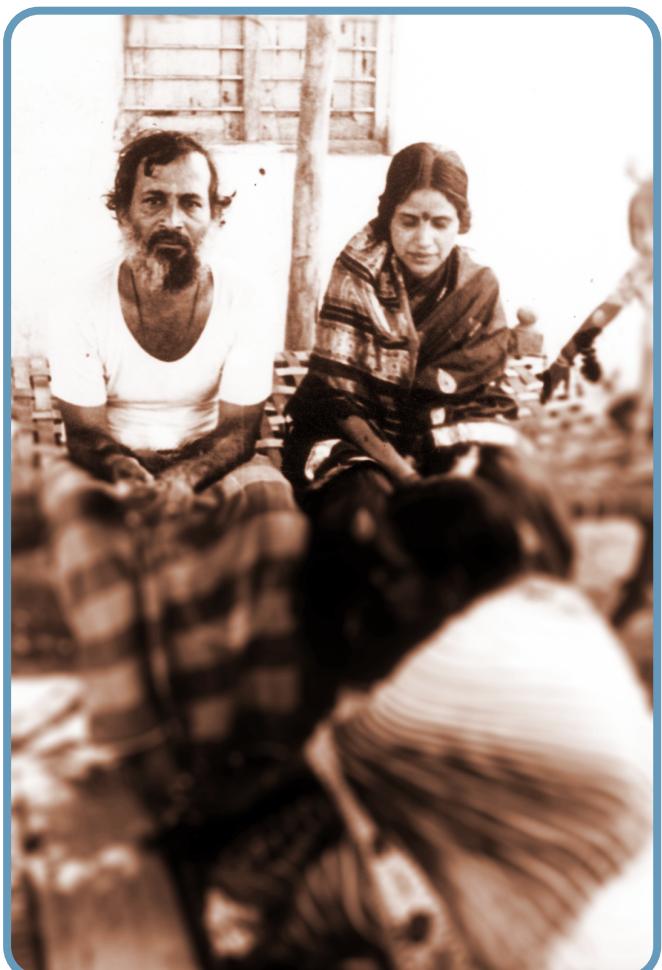
ఆ తర్వాత ఆమె జీవితం అనూహ్వంగా మలుపు తిలిగింది. 16-17 సంవత్సరాల వయస్సులో అలివేలు మంగమ్మగారు ఒకసాల కుటుంబ సభ్యులతో జిల్లెళ్లమూడి వెళ్లారు. కొండరోజులు అమ్మ సన్నిధిలో గడిపిన అనంతరం కుటుంబ సభ్యులంతా గుంటూరు తిలిగి వచ్చారు. అంటే మా నాన్నగారు గుంటూరు జిల్లా పరిషత్ పారశాల ప్రధానోపాధ్యాయులుగా పనిచేస్తూ వుండటం వలన కుటుంబం గుంటూరులో నివసిస్తాపుండేవి. అయితే

అలివేలు మంగమ్మగారు మాత్రం గుంటూరు తిలిగి వెళ్లక అమ్మ సన్నిభిలోనే ఫుండిపోయారు. చాలాసార్లు మా తల్లిదండ్రులు ఆమెను ఇంటికి తీసుకురావటానికి ప్రయత్నించినా ఆమె వెళ్లేదు. ఆమెలో అంతకు ముందు దాకా తల్లిదండ్రుల కష్టసుఖాల పట్ల వున్న తీవ్ర ఆందోళన, తపన ఏమైపోయాయో! ఆమె హృదయం అమ్మ సన్నిభికి అంకితమై పోయింది. అలా ఏడు సంవత్సరాల కాలం గడచిపోయింది.

జిల్లాజ్యమూడిలో ఆమె గడిపిన జీవితం గులించి తలచుకుంటే ఎంతో ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. ఒక సాధారణ 16 సంవత్సరాల బాలిక అలా జిల్లాజ్యమూడి అమ్మనే తన సర్వస్వంగా భావించి, నిరంతరం నామస్వరణ చేసుకుంటూ, నిరంతరం సేవలో నిమగ్నమై, నిద్ర, ఆహారం, విశ్రాంతి లెక్కచేయక శక్తికి మించిన శ్రమను ఆనందంగా భలిస్తూ గడవడం అసాధారణమైన విషయం అనటంలో సందేహం లేదు. ఆ రోజులలో పచ్చని శరీరచ్ఛాయతో నవనవలాడే శరీరం ఎముకల పోగు అయింది. నల్లగా మోకాళ్ళవరకు పాడవుగా ఉండే తలవెంట్లుకలు పూర్తిగా రాలిపోయి ఎరుపు రంగులోకి మారిపోయాయి. ఆశ్రమ నిర్వహకులు ఆశ్రమంలో వుండే వాలికి మంచి పోషకాహారం అంబించలేక పోయేవారు. అందుకు కారణం ఆ రోజుల్లో ఆశ్రమానికి తగినన్ని నిధులు లేకపోవడమే. అలాంటి పరిస్థితులలో ఆమె శరీరం పూర్తిగా శుష్టించిపోయి, చివరకు తీవ్ర అనారోగ్యం పొలయ్యింది. ఆ సమయంలో జిల్లాజ్యమూడి అమ్మ శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ గాలికి ఎంతో నచ్చజెపి వైద్యం నిమిత్తం మా ఇంటికి - బనగానపల్లెకు పంపించడం జిల్లింది.

ఆ సమయంలో మా పెద్ద అన్నయ్యగారు బినగానపల్లెలో ఒక టుబాకో కంపెనీలో పని చేస్తున్నారు. నాన్నగారు అంతకు కొఱ్చి సంవత్సరాల క్రితమే స్వర్గస్థులైనారు. నాన్నగారు స్వర్గస్థులైనప్పుడు శ్రీ అలివేలు మంగమ్మగాలని ఇంటికి తీసుకువెళ్లిందుకు ఆమె బింధువులు జిల్లాజ్యమూడి వచ్చారు. అప్పుడు ఆమె తాను జిల్లాజ్యమూడి అమ్మను విడిచి క్షణం కూడా వుండలేనని, నాన్నగాలి ఆత్మ అమ్మలో ఐక్యం అయి పుంటుండని, కనుక తనకు తన తండ్రి గులించి బెంగ లేదని, తాను అమ్మను విడిచి రానని దుఃఖస్తుంటే జిల్లాజ్యమూడి అమ్మయే ఆమెకు నచ్చజెపి తండ్రి అంత్యక్రియలకు హజరై, ఆ వెంటనే తిలిగి

జిల్లాజ్యమూడి రమ్మని చెప్పి పంపడం జిల్లింది. ఆమె ఆ విధంగానే తిలిగి జిల్లాజ్యమూడి వెళ్లారు. ఆ తర్వాత కొన్నేళ్ళకు వైద్యం నిమిత్తం ఆమెను బనగానపల్లె పంపారు అమ్మ.

బనగానపల్లెలో కూడా ఆమె తన ఆధ్యాత్మిక సాధన కొనసాగించారు. నిరంతరం దైవబింతన, దైవపూజలు సద్గంధ పరన, జపధ్యానాలు - ఇది ఆమె బినచర్య ఆ అధ్యాత్మ ఆధ్యాత్మిక సాధన ఆమెను ఉన్నత శిఖరాలకు చేర్చి, చివరకు సాక్షాత్కు దైవానికి చేరువ చేసింది. సాక్షాత్కు దత్తావతారులైన శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల సహాదర్శకాలిణిగా ఆమెను మహానీయులైన హీరాల స్వామి, పౌకలపోటి గురువుగారు, శ్రీ సాయినాథుడు నిర్ణయించి ఆమెను అత్యన్నత స్థానాన్ని అధిరోషింప చేశారు.

సద్గురు సాయినాథుని ప్రియ శిష్యులు, మహాసీయులు, దత్తావతారులు శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులతో కేవలం సాయినాథుని ఆదేశం ప్రకారం శ్రీ అలివేలు మంగమ్మగాలి కళ్యాణం 1975వ సంవత్సరం మార్చి నెల ప్ర తేదీన

భగవదవతారులు శ్రీ పాతులూరి వీరబ్రహ్మంద్రస్వామి నివసించిన కర్ణాలు జిల్లాలోని బనగానపల్లి పట్టణంలో అత్యంత వైభవంగా జలిగింది. ఆ కళ్యాణం లోక కళ్యాణమే అయింది!

శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులు, అలివేలు మంగమ్మ గారు ఆదర్శవంతమైన గృహస్త జీవనం గడిపారు. ఆ పుణ్యదంపతులకు ప్రతి నిత్యం సాయినాథుని ఆరాధన, ధర్మప్రచారం-- ఈ విషయాలపై ప్రజలను జాగ్రత్తం చేయాలన్నదే వారి కర్తవ్యం. ఇంటికి పచ్చే అసంఖ్యాక భక్తులకు ఆత్మబోధ గావించే పతిదేవునికి కుడిభుజంగా సర్వవిధాలా సహాయ సహకారాలు అందించేవారు శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ గారు.

అయితే జిల్లెళ్ళమూడిలో మొదలైన అనారోగ్యం ఆమెను జీవితాంతం వెంటాడింది. విద్యానగర్ లో ఉన్నప్పుడు కుడి మోచేయి వద్ద కురుపులాగవచ్చి కుమంగా చేయి స్వాధీనం తప్పి పూర్తిగా చలనం లేకుండా పాయింది.

అయినా అంతటి అనారోగ్యంలో కూడా ఆమెలో ఏమాత్రం అదైర్యం, అసంతృప్తి కనపడేబికాదు. ఎప్పుడూ ఉత్సాహంగా ఇంటి పనులన్నీ ఒంటిచేత్తినే నిర్వహిస్తూ ఉండేవారు. మాస్టారుని అత్యంత పేమ, భక్తి, అంకితభావంతో సేవించు కొనడంలో ఏమాత్రం రాజీ పడేవారు కాదు. ఇంటి పనులు, వంతుపనులు నిర్వర్తిస్తూనే మాస్టారు ఆదేశానుసారం సాయిబాబా పత్రికకు ఆర్థికల్య ప్రాయటం, ఆయన ఆదేశించిన సాధనలను కొనసాగించడం, తు.చ. తప్పక చేసేవారు. చాలామంచి భక్తులు మాస్టారు సన్నిధిలో వుండాలని గృహస్తికి పచ్చి కొన్ని రీజులు వుండేవారు. అంతటి అనారోగ్యంలోనూ ఆమె వచ్చిన వారి బాగోగులు చూస్తూ, వారికి ఆహారము, సదుపాయాలు సమకూర్చడంలో ఎంతో శ్రద్ధ చూపేవారు. కొండరు బంధుజనుల పిల్లల ఉపనయనము, విహాపోలు స్వయంగా తామే నిర్వహించారు. తమ ఇద్దరు జడ్డల పెంపకంలో ఆమె చూపిన శద్ద అపోరం. ద్వారకనాథ్ పుట్టిన తర్వాత ఆమె వ్యాధి తీవ్రమై చివరకు మంచానికి పరిమితమైనప్పటికీ, పిల్లల చదువు సంధ్యలు, ఆట పాటలు అస్తునిసక్తమంగా నిర్వహించడమేకాదు, వేదమ్మకు సంగీతం, నాట్యం, పీణ, ద్వారకకు చిత్రలేఖనం, క్రికెట్, స్కూట్స్; వేదమ్మ ముగ్గుల పాటీలలో పాల్గొనడం-- యిలా కళారంగాలలో కూడా ప్రఫీషనలయ్యిందుకు ఎంతగానీ శ్రమించారు.

ఆ అసహోదార్మితిలో కూడా ఇంటి నిర్వహణలోని ప్రతి అంశము స్వయంగా పర్యవేక్షిస్తూ వుండేవారు. పేదసాదలకు సహాయపడేవారు. సేవాసంస్కరణ ఆర్థిక, వస్తురూపేణా సహాయమంచించేవారు. పిల్లలు పెద్దపారయ్యాక వారిని కూడా అలా సంఘనేవా కార్యక్రమాలకు ప్రోత్సహించి నడిపించేవారు. ఆమె శిక్షణలో వేదమ్మ, ద్వారక యిద్దరూ కూడా గొప్ప ఆధ్యాత్మిక పరిణామి పాందటమే కాదు, ఆధ్యాత్మిక బోధనలు, సత్యంగాలు, పూజా ఉత్సవాల నిర్వహణలు, రచనా కార్యక్రమాలు - యిలా పలురంగాలలో నిష్ఠాతులై వారి తాతగారైన శ్రీ అనంతాచార్య, తండ్రి శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల వారసత్వాన్ని కొనసాగిస్తున్నారనడంలో ఎంతమాత్రం సందేహం లేదు. ఇలా భరద్వాజ గురుదేవుల అవతార ఉద్దేశ్యాన్ని సఫలీకృతం చేయటానికి తన కుటుంబమంతటినీ అప్రమత్తం చేస్తూ, యిందుకు మూలస్తంభమై నిలిచారు, మన మాతృదేవి శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ గారు.

అన్నింటికంటే అతి ముఖ్యమైన ఆశ్వర్యకరమైన విషయం -- ఆమె ఎంతో అనారోగ్యంతో వున్న మాస్టారుని తనకు ఎప్పుడూ తోడుగా, తనని అంటిపెట్టుకొని వుండాలని ఆశించక, ఆయనను సమాజానికి అంకితమయ్యేలా సహకరించటం! అంటే ఆయన సాన్నిధ్యాన్ని తనకు చాలా పరిమితం చేసుకుని, ఎక్కువ సమయం ఇతరులకే ఆయన సాంగత్యం లభించేలా -- ఆ విధంగా అజ్ఞానంలో ఉన్న జనులు ఉద్ధరింపబడేందుకుగాను -- ఇతరుల కోసమే ఆయనను - ఒకరకంగా త్యాగం చేశారనిపిస్తుంది. ఇది ఎంత గొప్ప విషయం!!

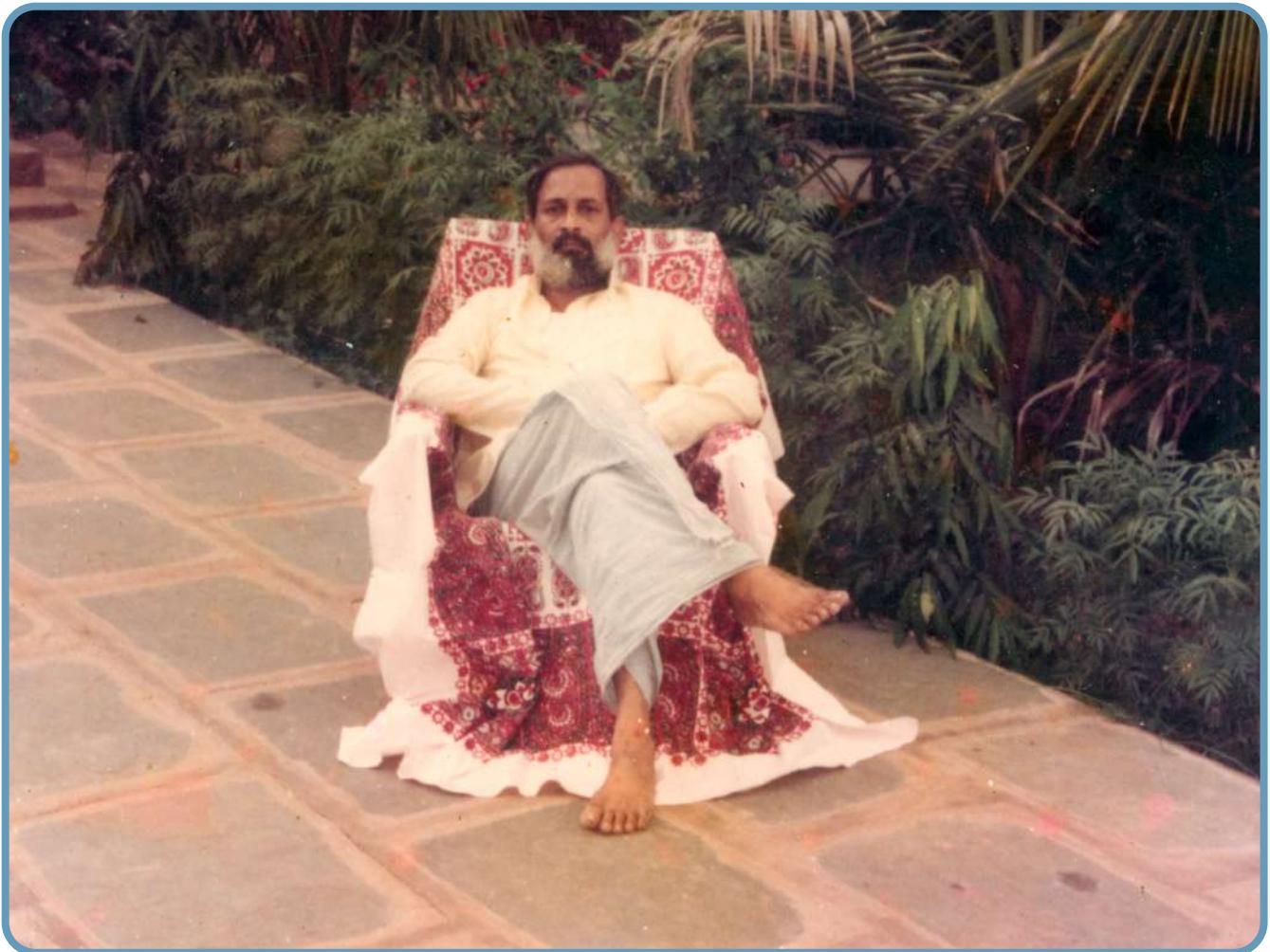
ఇలా చెప్పుకుంటూపాటే ఆమె జీవితం ఒక మహాసముద్రం!

అందులో ఎగసిపడే ఆమె ధర్మజీవన సన్నిహితాల కెరటాలు అనంతం!

అవి ఎప్పటికీ మనకు ఆదర్శం!

అంతేకాదు, ఆమె శలీరత్యాగం చేసినట్లు అనిపిస్తున్నా ఆమె దివ్యసాన్మిద్యం మనకు ఎప్పటికీ శాశ్వతం!

ఇది నిజం!!

ఆచార్యని అధ్యాత్మ లేలు

పూజ్యో భరద్వాజ మహారాజ్ లీలావైభవాన్ని ఒంగోలుకి వాస్తవ్యాలు వెంకట కృష్ణమాహాన్ గారు (కృష్ణ) ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు--

మా నాన్నగారు ఒంగోలులో పోస్టుమాస్టర్ గా ఉద్యోగం చేసేవారు. నేను ఇంటర్ వచివే రోజుల్లో మొట్టమొదటిసాలి పూజ్యో మాస్టరుగారు బాబా గుడిలో సత్సంగం చెప్పుంటే వెళ్లాను. సత్సంగం తరువాత పూజ్యో

మాస్టరుగారు బయటకు వచ్చాడ అందరూ నమస్కారము చేసుకుంటున్నారు. అందఱితో పాటు నేను కూడా పాదాలను తాకి నమస్కారం చేసుకోగానే నా ఒళ్ళంతా పులకలంచించి! ఆ అనుభవం నాలుగైదు రీజులు అలాగే వుంచి! అప్పటినించి ఎక్కడ పూజ్యో మాస్టరుగారి సత్సంగాలు జలిగినా తప్పకుండా హజరయ్యేవాడిని. కానీ ఆయనంటే ఎందుకో నాకు చాలా భయంగా వుండేది.

ఎదురుగా వున్నా ఎక్కువ మాటల్లాడే వాడిని కాదు. తలత్తి ఆయన కళ్ళల్లోకి చూసేవాడిని కూడా కాదు. ఎందుకంటే 'ఒక్క నమస్కారం పెట్టగానే ఇంత అనుభవం ఇచ్చారంటే ఈయన చాలా గొప్పవారు, ఆయన ఎదురుగా వుండటం అంటే మాటలు కాదు, చాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి!' అనిపిం చేసి.

కొన్నాళ్ళకి గురుబంధువులద్వారా పూజ్యల్లే మాప్సరుగాల దగ్గర సేవ లభించింది. అంటే పూజ్యల్లే మాప్సరుగాల ర్థంధాలకు సంబంధించిన నోట్సు ఆయన చెప్పువుంటే నేను ప్రాయడం, టైపు చేయడం చేసేవాడిని.

ఒకసాల నేను ప్రాయడానికి వెళ్లేసినికి నాకు బాగా జ్యారంగా వుంది. చేతులు వణికుతున్నాయి. పూజ్యల్లే మాప్సరుగారు కనిపెట్టేవుంటారు. అలాగే ప్రాస్తు ఆలోచిస్తున్నాను -- 'కొన్నిరోజులలో టైపు ఎగ్గమ్ము వున్నాయి. నేను ఫష్ట్ రేడ్ లో పాస్ అవ్వాలంటే 75 మార్కులు రావాలి. అలా వస్తే పూజ్యల్లే మాప్సరుగారూ! మీ దయ అనుకుంటాను. పాస్ అయితే బాబా అనురహం అనుకుంటాను' అనుకున్నాను! ఈ ఆలోచనకు నాకే నవ్వ వచ్చింది. పరీక్షకు వెళ్ళడానికి ఓపిక లేదు కానీ, మీరు లీల చెయ్యాలి అని ఆశించడం... మనిషికి ఎంత ఆశీంచాలి..'

పరీక్ష రోజు రానే వచ్చింది. హోల్ కి వెళ్ళాక పేపర్ ఇవ్వగానే కాస్టేషన్ ఏమీ కొట్టుకుండా కూర్చున్నాను. 'ఎటూ వచ్చాము కదా, ఊరికే కూర్చోవడం ఎందుకు?' అని అప్పుడు పేపర్ పూర్తి చేసి బయటకు వచ్చాను. మనసులో మాత్రం తప్పుకుండా తప్పుతానని నమ్మకం.

తరువాత కొన్నాళ్ళకి ఫలితాలు వచ్చాయి. ఇనిస్టిట్యూట్ కి రమ్మని కబురు వచ్చింది. 'ఎటూ ఫెయిల్ అయ్యేటప్పుడు అక్కడకి వెళ్ళడమెందుకు?' అనిపించింది. కబురు చేశారని వెళ్లాను. అక్కడ బోర్డు మీద లిస్ట్ ప్రాస్తారు. లోపలకి వెళ్లినా నేను బోర్డు చూడలేదు. లిస్ట్ చూసుకోమన్నారు. అయిప్పంగానే చూశాను. నా పేరు ఫష్ట్ క్లాస్ లో వుంది. 75 మార్కులు వచ్చాయి! ఆశ్చర్యంతో నోటమాట రాలేదు -- ఒకవైపు ఫష్ట్ క్లాస్ వచ్చినందుకు అయితే, ఇంకొకవైపు పూజ్యల్లే మాప్సరుగారు చేసిన లీలకించినం పరీక్షకి వెళుతున్నానని ఆయనతో చెప్పను కూడా లేదు... కేవలం మనసులో అనుకున్నందుకు ఇంతటి అనురహమా?! పోస్ట్ సంతోషంగా ఈ విషయమైనా

పూజ్యల్లే మాప్సరుగాలకి చెప్పానా అంటే అటీ లేదు! కారణం భయం. వారి దగ్గర కూర్చుని ప్రాస్తున్నా ఏనాడూ మాటల్లాడించి లేదు. వారే మధ్యమధ్యలో జోక్సు వేసి నవ్వించేవారు. వారి అనురహంతో పాస్ అయ్యానని తెలిసి వాలతో చెప్పక పోవడం!! చిత్తమైన మానసిక పరిస్థితి నాటి! పూజ్యల్లే మాప్సరుగారు కూడా నన్నేమీ అడగలేదు.

కొన్నాళ్ళు పోయాక మనవాళ్ళందరూ, "అంతటి అనుభవమిచ్చారు కదా, పూజ్యల్లే మాప్సరుగాలకి ఏదైనా సమర్పించుకో!" అన్నారు. అప్పుడు ఒక డజన్ అరటిపళ్ళు, ఒక పెద్ద పూలమాల, రెండు రూపాయల దక్కిణ సమర్పించుకున్నాను. అప్పుడు కూడా నేను కారణం చెప్పలేదు, ఆయన అడగలేదు!

మా నాన్నకి పూజ్యల్లే మాప్సరుగాల ఇంటికి నేను వెళ్లడం ఇప్పమండేబి కాదు. అయినా నేను మానేవాడిని కాదు. నేను పూజ్యల్లే మాప్సరుగాల ఇంట్లో కాకబలి పెట్టడం చూసి, మా ఇంట్లో నాకు పెట్టిన అన్నంలోనుంచి కొంత అన్నం కాకబలికి బైటుపెట్టేవాడిని. అటి చూసి మా నాన్న, "వాడు అనవసరంగా అన్నం వృధా చేస్తున్నాడు, వాడికి అంత అన్నం పెట్టుకు!" అన్నారు. నేను కొంచెం అన్నం పెట్టించుకుని, దాన్నినే కాకబలికి పెట్టి, మిగతా అన్నంలో మజ్జిగ వేసుకుని తిని లేచిపోయేవాడిని. కొన్నాళ్ళకి ఇక చెప్పినా వినటం లేదని, మళ్ళీ మామూలుగా అన్నం పెట్టేవారు. అట్లాంటి మా నాన్న, పూజ్యల్లే మాప్సరుగారు సమాధి అయినరోజున వాలని సమాధి చేసే స్థలానికి వెళ్లేసిని, అక్కడ సమాధికి మట్టి తప్పుతున్నారు!!! నేను ఇంటికి పచ్చాక, "ఇన్నాళ్ళూ వాలని గులంచి అటీ ఇటి మాటల్లాడుతుండేవాడిని, ఈరోజు అక్కడకి ఎందుకు వచ్చావ్?" అని అడిగాను. "ఏం లేదురా, ఆయన సమాధి అయిన సమయం చూశాను. (మా నాన్నకి పంచాంగం చూసే అలవాటు వుండేబి). చాలా గొప్ప సమయం రా! ఆయనకిక జన్మ లేదు!" అన్నారు. తరువాత పూజ్యల్లే మాప్సరుగారు ప్రాసిన ర్థంధాలస్తు చంపివేరాయన!

నేనుడిగ్గేలో చేరడానికి మనగురుబంధువు ఒకాయన, "శర్మకాలేజీలో అప్పె చేయి, సీట్ నేనిప్పిస్తాను" అన్నారు. కాసీ సీట్ రాలేదు. ఆ తరువాత మా ఇంటిపక్కన BDO ఒకాయన పుండేవారు. ఆయన నా పరిస్థితి చూసి, "మధ్యపాడులో మంగమ్మ కాలేజీలో అప్పె చేయి, నేను లికమెండ్ చేస్తాను"

అన్నారు. అక్కడ కూడా సీట్స్ అయిపోయాయి. కానీ ఆ కాలేజీవాళ్ళు, “ఆయన ఎవరికీ లకమండి చేయరు. ఆయన అడిగారు కనుక, మళ్ళీ యూనివర్సిటీకి అపై చేస్తాము. వాళ్ళు ఒప్పుకుంటే ఫస్ట్ సీట్ నీకే ఇస్తాము” అన్నారు. అప్పటికే చాలా ఆలస్యమయింది. కనుక ఆ సంవత్సరం వ్యధా అయిపోయిందని ఊరుకున్నాను. మా నాన్న కూడా ఈ విషయంలో చాలా బాధపడేవారు.

ఇబిలా వుండగా ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ఇంటికి రామిరెడ్డి తాతగారు వస్తే నేను వెళ్లు మా నాన్నని కూడా తీసుకునివెళ్లాను. ఆయనని చూసి, “ఇలా పున్నారేమిటిరా?” అని మా నాన్న నన్నిగారు. ఆయన గొప్ప మహాత్ముడని, మనం ఏదన్నా కోరుకుంటే (అంటే ఆయ్యే అవకాశం లేనిబి) నిజమైన మహాత్ములైతే జరుగుతుందనీ చెప్పాను.

ఆరోజు సాయంత్రం 6 గంటలకు ఇంటికి చేరుకోగానే మభ్యపాడు కాలేజీనుంచి ఫోన్ వచ్చింది.. అర్దాంటుగా రమ్మనమని! బయలుదేలి వెళ్ళాక, “ఇంకా కొన్ని సీట్స్ కి పల్చిపున్ వచ్చింది. ఫస్ట్ సీట్ నీకే ఇస్తాము” అని చెప్పారు! ఈ సంగతి విసిన వెంటనే మా నాన్న, “ఆయన మహాత్ముడేరా!” అన్నారు. “ఎవరు నాన్న?” అంటే, “అదేరా, రామిరెడ్డి తాత!” అన్నారు. “ఎందుకు నాన్న?” అంటే, “నీకు ఈ సంవత్సరం అంతా వ్యధ అయిపోయిందని బాధ పడుతున్నాము కదా, ఆయన మహాత్ముడైతే ఎలాగైనా నీకు కాలేజీలో సీట్ రావాలని మొక్కుకున్నాను. కొన్ని సీట్లు తెప్పించి మరీ అవకాశం ఇచ్చారు! అందుకే ఆయనని మహాత్ముడన్నాను” అన్నారు! అప్పటినుంచి మా నాన్నకి కూడా బాగా గుల కుబిలంది.

ఇలా మా జీవితాలలో ఎన్నో అధ్యాత్మాలు చేసిన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కరుణకి ప్రతిరూపం. ఆయనే కాదు, వారి కుటుంబమంతా అంతే! ఆనాడు మాస్టరుగాలి దగ్గరకి ప్రాసే సేవకి వెళ్డడం నా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను. ఏదోరకంగా వారి దగ్గరకి రస్పించుకుని మమ్మల్ని ఉద్దలించిన మహాత్ముడాయన! నిజానికి ఆయనకి మావల్ల కొంచెం కూడా ఉపయోగమేటీ లేదు. కానీ మాకు వారి ఇంటికి వెళ్తే తిండి దగ్గరనుంచి అస్తు సమృద్ధిగా దొలికేవి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి అయ్యాక పూజ్యశ్రీ అమ్మగారు కూడా అంతే ఆదరంతో చూశారు. అటువంటి

మహాత్ముల ఆదరణను పొందగలగడం ఎంతో ఆదృష్టంగా భావిస్తున్నాను. వారి ఆదరణ, అనుర్ఘం నాపై ఎల్లవేళలా పుండాలని కోరుకుంటూ కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనములు తెలియచేసుకుంటున్నాను!!

- వెంకట కృష్ణమోహన్,
బంగార్లు

పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మహారాజ్ లీలావైభవాన్ని,
సూళ్లారువేట సత్యంగ సభ్యులు శ్రీ రాజాలాల్
గారు ఈవిధంగ తెలియచేస్తున్నారు.

నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ‘మరోనందబీపం’ అనే గ్రంథం ద్వారా పరిచయం అయ్యారు. 1989 పిబ్లవలిలో నా స్నేహితుడు శ్రీనివాసులు ఆ గ్రంథం యిచ్చాడు. ఆ గ్రంథం మీద పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి పటం చూసినప్పుడు, వారికళ్ళ చాలా తీక్ష్ణంగా పున్నాయి. ఆ చూపు నా హృదయాంతరాలలో ఎక్కడో తాకింది. వాలికి, నాకూ ఏదో సంబంధం పుందనిపించింది. శీరు ఎవరని మా స్నేహితుడిని అడిగాను. “అయిన భరద్వాజ మాస్టరుగారు. సాయి భక్తులు, సాయిబాబా గులంచి చెప్పారు. బంగార్లులో పుంటారు” అని చెప్పాడు. నాకు బాబా గులంచి కూడా ఎక్కువగా తెలియదు. మాది మిరాయి వ్యాపారం. ఏదో నా వ్యాపారం, నా గొడవ తప్పితే నాకు యింకేమి తెలియదు. కానీ మరోనందబీపం గ్రంథం నా వద్దకు వచ్చిన దగ్గరనించి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని మరచిపోలేకపోయాను. కొన్నాళ్ళకి ‘శ్రీగురువచిత్త’ గ్రంథం కొనుక్కున్నాను. ఏప్పిల్ నెలలలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి అయినారని తెలిసి చాలా బాధపడ్డాను. వ్యాపారం నేనొక్కడినే చూసుకోవడం వల్ల, వెంటనే వెళ్ళడానికి కుదరలేదు. నేను మరోనందబీపం పుస్తకం అట్ట మీద బొమ్మ పోటీ కట్టించి, గూట్లో పెట్టుకుని రోజు రెండు ఊదుకడ్డిలు వెలిగించి కొట్టుకి వెళ్ళేవాడిని. గురుచలిత్త పారాయణ చేసేవాడిని.

ఒకరోజు ఉదయం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి, కడ్డీ వెలిగిస్తుంటే, పటం జాలపోతోంది. ఎన్నిసార్లు సలచేసినా అలాగే జరుగుతోంది. ఎందుకిలా జరుగుతోందని ఒక నిముషం ఆలోచించాను. ముందటి రోజు వ్యాపారంలో

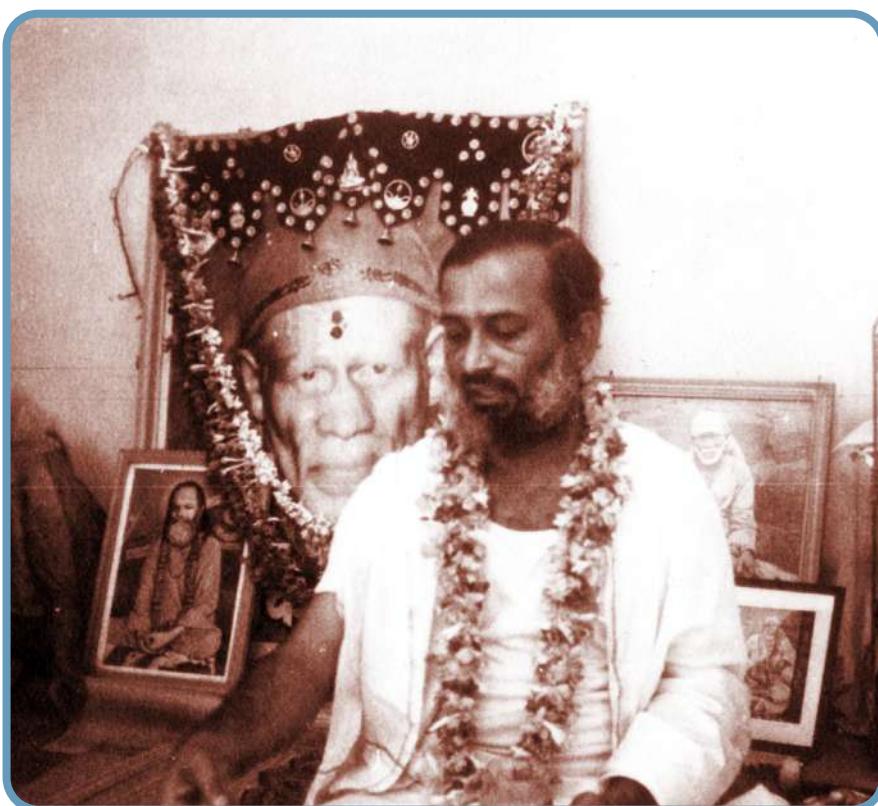

ఒక తప్పుచేసాను. అకస్యాత్మగా నాకబి గుర్తుకొచ్చింది. అందుకే యిలా జరుగుతోందేమానని, పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలికి క్షమాపణ చెప్పుకుని, కడ్డీలు వెలిగించాను. ఇప్పుడు పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలి పటం జారకుండా సలగ్గ వుంది. అప్పుడు నాకు అనిపించింది... ‘మాస్టరుగారు నన్న గమనిస్తున్నారు, నేను వారి మనిషిని’ అని! ఇది అయ్యాక పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలిని చూడలేదే అని తపన చాలా పెలిగింది. ఆ తర్వాత ఒకరోజు ఒంగోలుకి వెళ్లి సమాధిదర్శనం చేసుకున్నాను. పూజ్యుల్లే అమృగారు అక్కడే వున్నారని తెలిసి వారి దర్శనం కూడా చేసుకున్నాను.

తరువాత ఒక గురుపూళిమికి ముందు, ఒక స్వప్నం వచ్చింది. నా చెవిలో ఏవో మాటలు వినిపిస్తున్నాయి. అది పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలి స్వరం. నేను మంచం మీదనించి లేవాలన్నా లేవలేక పోతున్నాను. నా చెవిలో పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు, “అందరూ ముక్కి ధామానికి పోవాలి. నేను చెక్కు వంతెన లాగా పుంటే చాలు, చిపల వాడు నన్న తీసుకుని వెడితే చాలు” అని చెబుతూ, “దానికి అర్థమేమిటీరా?” అని నన్న అడుగుతున్నారు. “నాకేమీ తెలియదు మాస్టరూ, మీరే చెప్పండి” అన్నాను. అప్పుడు

పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు, “అందరూ సాయిని గులించి తెలుసుకుని, ఆయన చెప్పినట్లు చేస్తే నాకు చాలా సంతోషంగా వుంటుంది. మీరందరూ పారాయణలు, సత్యంగాలూ చేసుకుంటూ పుంటే, నేను మీ వెంటే వుంటాను. ఇలా చేస్తే అందరూ ముక్కిధామానికి చేరుకుంటారు” అని చాలా స్పష్టంగా చెప్పారు. అప్పటివరకూ నేను పారాయణ మాత్రమే చేస్తున్నాను. అప్పటి నించి ప్రతి మంగళవారం మా ఇంట్లో సత్యంగం కూడా చేసుకుంటున్నాము. దాదాపు పటిహేడు, పద్ధానిమిది సంవత్సరాలు అవుతోంది. ఇప్పటికీ అది కొనసాగుతూనే వుంది.

నాకు సాయిబాబా పత్రికలు పాతవి, చదవాలని బాగా యిష్టంగా వుండేది. అంటే, 1989 కి ముందు పత్రికలు. అప్పుడు పడ్డపత్రికలు వచ్చేవి, అవి యొట్లు సంపాదించాలా అని ఆలోచించేవాడిని. ఇదే విషయం పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలతో చెప్పుకున్నాను. వారితో చెప్పుకుంటే ఏదైనా జలిగితీరపలసినదే! ఒకరోజు సాయంత్రం సమయంలో మా మితాయి కొట్లో, చాలా పనిలో మనిగివుండగా, ఒక పిల్లలవాడు, ఒక కట్టకట్టిన కాగితాలు తెచ్చి, “అన్నా! ఇవి నీకు పనికి వస్తాయి అన్నా, తీసుకో అన్నా” అని అడిగాడు.

ఆపుట్లో మేము, ఆకులలోను, కాగితాలలోను మిలాయి కట్టి యిచ్చేవాళ్ళము. నా దగ్గర అవి చాలా వున్నాయి. అదే సంగతి ఆ పిల్లలవాడితో చెప్పేను. “కాదన్నా, ఎంతో కొంతయిచ్చి తీసుకో అన్నా” అని బ్రతిమాలుతున్నాడు. సరేనని తీసుకున్నాను. వాడు వెళ్ళాక చూస్తే, అవస్తీ సాయిబాబా పుతిక పాత సంచికలు!! నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. నేను ఏమి కావాలనుకున్నానో అవస్తీ ఒక కట్ట కట్టి వున్నాయి. అలా వచ్చిన ఆ పిల్లాడు ఎవరు? ఒద్దు అంటున్నా, ‘సీకు పనికి వస్తాయి’ అనిచెప్పి యిచ్చివెళ్ళాడు. నాకు కళ్ళ నుండి సీళ్ళ గిర్రున తిలగాయి. ధర్మబద్ధమైన కోలకలు మనం ఆర్త్తతో కోరుకుంటే, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నెరవేర్ధకుండా వుండేదే లేదు.

నేను యింకొకసాల పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారుని, “మీరు చెప్పిన అవధూతల దర్శనాలు యిప్పించండి” అంటూ ప్రార్థన చేసి, పారాయణ చేసాను. వారి దయవల్ల, శ్రీ నాగముసీంద్రస్వామి, శ్రీ రామిరెడ్డి తాత, శ్రీ రాంసూరత్ కుమార్, శ్రీ పూర్ణానంద స్వామి, శ్రీ అనసూయమాత, శ్రీ గులాబ్ బాబా, శ్రీ పాశలయ్య తాత దర్శన ఆశీస్సులు లభించాయి. దాలి సలగ్గా తెలియక పోయినా, భాష రాకపోయినా, అందఱి దర్శనాలు చాలా బాగా జిలగాయి. అనంతసాగరం శ్రీ నాగముసీంద్రస్వామి దగ్గర నెల రోజులు మా అమ్మ, నేను, మా ఆవిడ వుండి సేవ చేసుకునే అదృష్టం కలిగింది. అనసూయమాత దర్శనానికి పరాడ్ సింగా వెడితే, మాత నాగపూరుకి వెళ్లారని చెప్పారు. మేము మళ్ళీ నాగపూరుకి బయలుదేరుతూ, అక్కడ దాలి కనుకోగలమో లేదో అని ఆలోచనలో పడితే, అప్పుడే ఒక సాధువు మా దగ్గరికి వచ్చి, “నేను నాగపూర్ అనసూయ మాత దర్శనానికి వెళ్ళాలి,

మీ వాహనం (వెహికల్) లో స్థలం యున్నారా?” అని హిందిలో అడిగారు. మా అందలికి చాలా ఆశ్చర్యానందాలు కలిగాయి. ఆయనని మాతో తీసుకుని వెళ్లి, మేము ఏమాత్రం కష్టపడకుండా దర్శనం చేసుకున్నాము. ఇదంతా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారి దయకాకుంటే మరేమటి? అలాగే శ్రీ పూర్ణానందస్వామి దర్శనానికి వెళ్లినప్పుడు, కొంచెం ఆలస్యమై రాత్రి అయ్యాంది. అక్కడి వాళ్ళు “స్వామి లోపలికి వెళ్లిపోయారు. ఇంక యప్పుడు రారు” అన్నారు. మేము అక్కడే కూర్చుని, మనసులో బాబా, మాస్టరుగార్ల నామం చెప్పుకుంటున్నాము. వెంటనే పూర్ణానందస్వామి వారు తలుపు తీసుకుని వచ్చారు. అక్కడ అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. శ్రీ సాయిబాబా, శ్రీ మాస్టరుగార్ల నామమహిమ అటువంటిది. ఇలా ప్రతి యాత్రలోను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారునేనున్నానంటూ మాతోపాటు వుండి, మహోత్సుల దర్శనాలు చేయించారు.

ప్రత్యక్షంగా వారి దర్శనం చేసుకోలేకపోయినా, ‘నువ్వు నావాడివిరా’ అని, నా వెంటపుండి, ఐహిక, ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో, నా చేయి పట్టుకుని నడిపిస్తున్న పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారి పాదపద్మములకు కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కమాంజలులు తెలియజేసు కుంటున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!!

- రాజా లాల్,
సుభ్రారుహేట

పీరమ్ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భూరద్వాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

శ్రీ సాయి లీలామృతం-శ్రీ గురు చరిత్ర	450-00	ఇతర ప్రచురణలు
శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర	90-00	మహాత్మల ముద్దుబిడ్డడు
శ్రీ సాయి లీలామృతము	99-00	అవధాత చివటం అమృతము
శ్రీ గురు చరిత్ర	99-00	శ్రీ సిద్ధారూఢ స్వామి చరిత్ర
శ్రీ సాయి సన్నిధి	120-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	125-00	మరో నందదీపం
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధమృతము	80-00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి
సాయినాథ పూజ	40-00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ
సాయినాథ స్ఫవనమంజరి	10-00	బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము
శిరిడి ఆరతులు	15-00	మహాపురుషుడు
సాయిబాబు సేవించడమేందుకు	10-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్మృతులు (2)
సత్కంగము-భజన	5-00	బాలల శ్రీ సాయి సన్నిధి
శిరిడి క్రైత సందర్భము	40-00	బాలల గురు చరిత్ర
విజ్ఞాన వీచికలు	99-00	శ్రీ సాయిమాస్టర్ నిత్య సత్క త్రతము
పరిప్రశ్న	99-00	BOOKS IN ENGLISH
మతమేందుకు ?	50-00	Sai Baba the Master
ఏది నిజం ?	50-00	Sree Guru Charitra
ధ్యానయోగ సర్వస్యం	99-00	Supreme Master(Swami Samartha)
బుద్ధధ్యాన హృదయం	49-00	Sai Baba of Shiridi and His Teachings
దత్తావతార మహాత్మ్యం	75-00	Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba
సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	128-00	Children's Sai Baba the Master
పురుషమాక్త రహస్యం	40-00	BOOKS IN OTHER LANGUAGES
సాయిసూక్తి-ఆచార్యవాణి	10-00	Sadguru Sai Baba(Hindi)
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00	Sai Leelamrutham(Kannada)
అవధాత శ్రీ చీరాల స్వామి	49-00	Sai Baba Jeevitha Charitham(Malayalam)
అవధాత శ్రీ వెంకయ్యస్వామి	70-00	Sai Baba Leelamrutham(Tamil)
శ్రీ ఆనందమాయి అమృత	49-00	Sri Guru Charitra (Hindi)
టిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	80-00	Swami Samartha (Kannada)
శ్రీ హజరత్ తాజుద్దీన్ బాబా చరిత్ర	49-00	Sri Guru Charitra(Kannada)
స్వామి సమర్థ(అక్కలోటు స్వామి)	49-00	Shiridi Aarathi(Tamil)
మనము-మన సంస్కరితి	70-00	Stavana Manjari(Tamil)
		Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra(kannada)
		Sri Sainath Prabodhamruthamu (Kannada)
		Sri Guru Charitra (Oriya)
		Sri Sai Sannidhi (Kannada)
		Sri Guru Charitra (Malyalam)

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, c/o SRI MANGA BHARADWAJA TRUST,

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 68

Phone : +91 - 74160 41550

Branch Office: Kondaiah Bunk Street, Kothapet, Ongole, Prakasam Dt., Andhra Pradesh.

Phone: 08592 233271

Send DD in favour of "Sri Manga Bharadwaja Trust(Publications)", payable at Hyderabad or Ongole.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

**Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.**

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.